ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομή εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 12 — Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 15 — Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΔ') ΑΡΙΘ. 44 (679)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 19ῃ Φεβρουαρίου 1920.

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΣΙΑ

Η ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Β'.

Ἡ Ἀσιατικὴ διὰ τῶν Ὀσμανλήδων ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς Εὐρώπης ἀνεκόπη πρὸ τῆς Βιέννης, ὅτε ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἐξίκετο ὑπὸ Σουλεϊμὰν Β' τὸν Μεγαλοπρεπῆ εἰς τὴν μεγίστην δύναμιν καὶ ἀκμὴν αὐτῆς, ἵνα καταδειχθῇ ἅπαξ ἔτι ὅτι βαρβαρικαὶ κατακτήσεις ἐπὶ τῆς ἰσχύος τῶν ὅπλων μόνον στηρίζουσαι τὴν ὑπαρξιν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν ταχέως παρακμάζουσι καὶ ἐξαφανίζονται.

Ἡ Τουρκικὴ ἐπιδρομὴ καὶ κατάκτησις ἐν Εὐρώπῃ ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐγένετο θριαμβικὴ καὶ ἐκτεταμένη, ἦτο καταδεδικασμένη εἰς ταχεῖαν κατάπτωσιν καὶ διάλυσιν πράγματι δὲ ὁ Σουλτὰν Σουλεϋμὰν Β' ἐγένετο ὁ τελευταῖος μέγας Σουλτᾶνος τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ μετ' αὐτόν, οἱ διάδοχοί του ἐπεδόθησαν εἰς τὰς ἀπολαύσεις τοῦ χαρεμίου, καὶ σπανίως ἐνεφανίζοντο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν. Ὁ ἀνηλεὴς νόμος τοῦ Μωάμεθ Β' ὁ ἐπιτρέπων τὴν ἀδελφοκτονίαν ἐν τῷ δυναστικῷ οἴκῳ πρὸς στείρευσιν τῶν πηγῶν τῶν στάσεων περὶ ἀλλαγῆς τῆς δυναστείας, ἐπλήρωσεν αἵματος καὶ ἐγκλήματος τὸν δυναστικὸν οἶκον τοῦ Ὀτμάν, οἱ δὲ γενίτσαροι οἵτινες ἐγένοντο τὸ ἰσχυρότατον στήριγμα τοῦ Ὀθωμ. Κράτους, ἀπέβησαν ἄλλοι πραιτωριανοί, στασιάζοντες κατὰ τῶν Σουλτάνων καὶ ἀναβιβάζοντες καὶ καταβιβάζοντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ Θρόνου.

Τῷ 1571 ὁ χριστιανικὸς συμμαχικὸς στόλος πρὸ τῆς Ναυπάκτου κατετρόπωσε τὸν μέγιστον μέχρι τότε τουρκικὸν στόλον, καὶ ἂν ἡ διχόνοια δὲν ἐχώριζε καὶ δὲν διήρει τὰς Εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις καὶ τοὺς μονάργας αὐτῶν, ὁ τουρκικὸς κολοσσὸς τάχιστα θὰ κατέρρεεν ὑπὸ τὰ ἡνωμένα τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων καὶ στρατῶν πλήγματα.

Ἤδη ὅμως ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία μετὰ τῆς Πολωνίας διεξεδίκουν τὰς κατεχομένας ὑπὸ τῶν Τούρκων χώρας αὐτῶν καὶ ἀνεκτῶντο ταύτας βαθμηδὸν ἀπωθοῦσαι τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν πρὸς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον.

Οτε ἀνεκόπη ἡ κατακτητικὴ ὁρμὴ καὶ ἐξάπλωσις τῶν Τούρκων εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ ὠμότης καὶ ἡ βαρβαρότης αὐτῶν ἐστρέφετο κατὰ τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων αὐτῶν, καὶ μετὰ τὰ ἀνεκλάλητα μαρτύρια τῶν Χριστιανῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐξοντώθησαν ἑκατομμύρια ὅλα καὶ ἠρημώθησαν ἀνθοῦσαι καὶ ἀκμάζουσαι πόλεις, αἱ αὐταὶ καταπιέσεις καὶ οἱ διωγμοὶ καὶ τὰ μαρτύρια ἐπεβλήθησαν εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ὑπηκόους αὐτῶν.

Ἀνεπίδεκτοι οἱ Τοῦρκοι τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, δὲν ἐγένοντο ἱκανοὶ ν' ἀφομοιώσωσι πρὸς ἑαυτοὺς τοὺς Χριστιανοὺς ὑπηκόους αὐτῶν, καὶ ὅταν ἐλιποψύχησαν οὗτοι καὶ ἤρξαντο ἀθρόοι προσερχόμενοι εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις αὐτὴ ἀνέκοψε τὸν ἀθρόον ἐξισλαμισμὸν αὐτῶν, φοβηθεῖσα ὅτι θὰ ἐξέλειπον οἱ ἐργατικοὶ καὶ παραγωγικοὶ ραγιάδες, καὶ ἡ Τουρκία θὰ κατέρρεν εἰς ἐρείπια οἰκονομικά, μὴ δυναμένη νὰ συντηρηθῇ διὰ τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, εἰθισμένου ἤδη νὰ συντηρῆται ἀπὸ λαφύρων τῶν ἡττημένων ἐχθρῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς βίας κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὑπηκόων.

Ἡ τυραννικὴ αὕτη διακυβέρνησις τῶν τούρκων ὑπεξέκαιε καὶ ἐξῆπτε τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρότητα τῶν ὑπηκόων καὶ προὐκάλει στάσεις ἐσωτερικάς, πνιγομένας ἐν τῷ αἵματι τῶν Χριστιανῶν ἢ ἐπεμβάσεις ἐξωτερικάς, καὶ πολέμους συχνοὺς καθ' οὓς τὰ τουρκικὰ ὅπλα δὲν ἔστεφε πάντοτε ἡ νίκη.

Ὁ μέγιστος κατὰ τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας κίνδυνος ἐπεκρεμάσθη ἤδη ἀπὸ βορρᾶ. Ἡ Ὀρθόδοξος Ρωσία διετήρησε μετὰ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὰς Βυζαντινὰς παραδόσεις καὶ φιλόδοξοι μονάρχαι αὐτῆς ἀπέβλεπον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς τὴν μέλλουσαν πρωτεύουσαν τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ κόσμου ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ρωσίας, καὶ ὡς πολιτικὸν πρόγραμμα καὶ διαθήκην του ὥρισεν ὁ Τσάρος Πέτρος ὁ Μέγας τὴν κατάλυσιν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ τὴν μετάθεσιν τῆς Ρωσικῆς πρωτευούσης εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τούτου ἤρξατο διὰ τῆς ἁλώσεως τοῦ φρουρίου Ἀζὼφ καὶ τῆς κατακτήσεως τῆς Κριμαίας, οἱ δὲ διάδοχοί του παρέστησαν ὡς ἐκδικηταὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

Ὁ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας ἀνταγωνισμός, ὅστις συνεπήγετο ἀλλεπάλληλους πολέμους, προσέλαβε χαρακτῆρα θρησκευτικόν, διότι ἡ Ρωσία διεξεδίκει τὴν προστασίαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν, ὡς ἐξήσκει τοιαύτην ἡ Γαλλία ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν τοῦ Δυτικοῦ δόγματος.

Ἐνικήθησαν οἱ Τοῦρκοι παρὰ τὸ Βελιγράδιον ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ πρίγκιπος Εὐγενίου καὶ συνωμολόγησαν τὴν συνθήκην τοῦ Πασσάροβιτζ τῷ 1718.

Ἡ μεγάλη Αἰκατερίνη ὁριστικώτερον καὶ συγκριτικώτερον εἶχε πρόγραμμα, τὴν κατάλυσιν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ τὴν παλινόρθωσιν τῆς Ἑλληνικῆς τοιαύτης ὑπὸ αὐτοκράτορα τὸν δευτερότοκον υἱὸν αὐτῆς, ὃν καὶ Κωνσταντῖνον ὠνόμασε καὶ δι' Ἑλλήνων μεγάλων διδασκάλων ἐξεπαίδευε. Τῷ 1770 ὁ Ρωσσικὸς στόλος κατεπόντισε τὸν Τουρκικὸν ἐν Τσεσμέ, καὶ ὁ στρατηγὸς Ρωμαντσόφ διαβὰς νικηφόρος τὸν Δούναβιν καὶ πολιορκήσας τὸν μέγαν βεζίρην ἐν Σούμλᾳ ὑπηγόρευσε τῷ 1774 τὴν συνθήκην τοῦ Κουτσοῦκ—Καϊναρτζέ, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθη ὁλοσχερῶς ἡ Κριμαία ἀπὸ τῆς Υ. Πύλης καὶ ἐγένετο ἡ ἀφετηρία ὅλων τῶν μεταγενεστέρων θριάμβων τῆς Ρωσίας κατὰ τῆς Τουρκίας. Οἱ Ρῶσοι ὑπὸ στρατηγὸν τὸν Σουβάρωφ ἐκυρίευσαν τὴν Ἰσμαηλίαν ἐξ ἐφόδου καὶ προήλασαν μέχρι τῶν πυλῶν αὐτῶν τῆς Βουλγαρίας, ὅτε νέα συνθήκη εἰρήνης συνωμολογήθη ἐν Ἰασίῳ τῷ 1792, ἐκτείνουσα τὴν Ρωσικὴν μεθόριον νοτιώτερον, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Δνειστέρου.

Ἡ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορία, ταχέως θὰ κατέρρεεν ὑπὸ τὴν βαρεῖαν Ρωσικὴν πυγμὴν ἀποτίνουσα δίκην τῶν ὅσων ἔπραξε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ κατὰ παράδοξον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τροπήν, ὁ κεκηρυγμένος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ εὗρε τὴν ἰσχυροτάτην συνδρομὴν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ τῶν Χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὅτε ὁ Μ. Ναπολέων ἐξεστράτευσεν εἰς Αἴγυπτον τῷ 1798, ἡ Ἀγγλία παρέσυρε μεθ' ἑαυτῆς τὴν Τουρκίαν καὶ μετὰ τούτων ἡνώθη καὶ ἡ Ρωσία ἐναντίον τῶν Γάλλων. Σημειωτέον δὲ ὅτι πάντες οἱ Γάλλοι βασιλεῖς ἀπὸ Φραγκίσκου Α' ἐγένοντο φίλοι καὶ σύμμαχοι τῆς Τουρκίας. Ἡ Γαλλία ἐντούτοις διὰ τοῦ πρέσβεως Σεβαστιάνης ἀπέσπασε τὴν Τουρκίαν πρὸς ἑαυτὴν καὶ νέος ἐξήφθη πόλεμος πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἥτις τῷ 1806 κατέλαβε τὸ Ἰάσιον καὶ τὸ Βουκουρέστιον, ἵνα τείνῃ χεῖρα πρὸς τὴν ἐπαναστατημένην Σερβίαν. Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχον Δάκουορθ παρεβίασε τὰ Δαρδανέλλια τῷ 1807 καὶ ἐνεφανίσθη πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς ἀντιστάσεως τῶν Τούρκων. Μετὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Τολσίτ, αἱ στρατιαὶ τοῦ Τσάρου ἐνέβαλον καὶ πάλιν εἰς Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν, καὶ διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου τῷ 1812 ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς Τουρκίας τὴν Βεσσαραβίαν.

Τὴν Τουρκίαν ἐκλόνησε σοβαρώτατα ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἥτις ἐπὶ ἑπτὰ ὅλα ἔτη ἀπησχόλησε τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ Β' καὶ ἐν τέλει νέος προῆλθε πόλεμος ἀπὸ τῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Τουρκίας τῷ 1829 ὅστις κατέληξεν εἰς τὴν συνθήκην τῆς Ἀνδριανουπόλεως, ὅπου ὁ Μαχμοὺτ Β' ὑπεχρεώθη ν' ἀναγνωρίσῃ ἐπισήμως τὸ νέον Ἑλληνικὸν Βασίλειον καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Τσάρου ἐπὶ τῶν δύο παραδουναβίων ἡγεμονιῶν, νὰ παραιτηθῇ δὲ τῆς ἐπαρχίας Ἀχελτζίκ τῆς Καυκασίας.

Μόλις ἀπεσοβήθη ὁ ἀπὸ βορρᾶ μέγιστος κίνδυνος κατὰ τῆς Τουρκίας νέα καὶ' αὐτῆς ἐξεράγη καταιγὶς ἀπὸ νότου, ἀναμιμνήσκουσα παλαιοτέρας ἔριδας καὶ φιλοδοξίας τῶν διαφόρων μουσουλμάνων ἡγεμόνων. Ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆς ἀπὸ τοῦ 1811 ἀφοῦ κατέβαλε τοὺς Ἄραβας Βαχαπίτας καὶ τοὺς Κιρκασίους καὶ τοὺς Μεμελούκους καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Υ. Πύλης ἡμιανεξάρτητος ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου, ἐπεδίωκεν ἤδη τὴν ὁλοσχερῆ ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἀλλὰ προσέκρουσεν εἰς τὸν πείσμονα καὶ ἐπιχειρηματίαν Σουλιᾶνον Μαχμοὺτ Β', καὶ τοῦ ὁποίου ἐξεστράτευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ διάσημος ἤδη ἀπὸ τῆς Ἑλλήν. ἐπαναστάσεως Ἰβραὴμ πασσᾶς, ὅστις ἐνίκησε τὸν Τουρκικὸν στρατὸν παρὰ τὸ Ἰκόνιον τῷ 1832 καὶ ἐν Νετζὶπ τῷ 1839, ὅτε ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτο ἀνοικτὴ πρὸ τοῦ Αἰγυπτίου στρατηγοῦ. Ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη παραδόξως ἐπέρχεται ἀρωγὸς καὶ σώτειρα τῆς ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἀβύσσου ἱσταμένης Τουρκίας. Τῇ 3)15 Ἰουλίου 1840 Ἀγγλία, Ρωσσία, Αὐστρία καὶ Πρωσσία συνωμολόγησαν συνθήκην ἵνα βοηθήσωσι τὴν Τουρκίαν, ἄνευ τῆς Γαλλίας, συντασσομένης μετὰ τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ. Ἡ Τουρκία οὕτω ἐσώθη ἅπαξ ἔτι ἀπὸ ἑτέρας μουσουλμανικῆς κυριαρχίας, ἵνα μετὰ μικρὸν νέος ἐπικρεμασθῇ κίνδυνος κατ' αὐτῆς πάλιν ἀπὸ βορρᾶ. Ἀρνουμένη ἡ Τουρκία ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν προστασίαν τῆς Ρωσσίας ἐπὶ τῶν ὀρθοδόξων ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν προὐκάλεσε νέον ἀπὸ τῆς Ρωσσίας πόλεμον, τῆς ὁποίας ὁ στρατὸς διέβη κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1853 τὸν Προῦθον, ἀλλ' ἡ νέα αὕτη ἐπίθεσις προὐκάλεσε τὴν ἀγγλογαλλικὴν συμμαχίαν κατ' αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, ἥτις διεξήγαγε τὸν ἐπικληθέντα Κριμαϊκὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Χερσονήσου Κριμαίας, ὅπου διεξήχθη κυρίως οὗτος.

Ἡ Ρωσσία ἐνικήθη καὶ ἐγένετο ἡ περιώνυμος συνθήκη τῶν Παρισίων τῷ 1856, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἡ Ρωσσία ἀπεμακρύνθη τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουνάβεως, ἐκηρύχθη ἡ ἐλευθεροπλοΐα τούτου καὶ ἐξουδετερώθη ὁ Εὔξεινος, ὅστις ἀφίνετο ἐλεύθερος εἰς τὰ ἐμπορικὰ μόνον πλοῖα πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ τῆς συνθήκης ταύτης καθιερούτο ἡ ἐγγύησις τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν χριστιανικῶν Δυνάμεων ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίας καὶ ἐγέγετο αὕτη δεκτὴ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν!

Ἡ πολιτικὴ ἀνηθικότης ἐξίκετο εἰς τὸ ἔπακρον. Τὸ ἑλληνοχριστιανικὸν Βυζάντιον καὶ ἐπολεμήθη ὑπὸ τῶν χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Ἑσπερίας καὶ ἐγκατελείφθη ἀβοήθητον εἰς τοὺς ὀκτακοσιετεῖς πρὸς τὸν Ἰσλαμισμὸν πολέμους καὶ ἐχαιρεκάκει ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Κ)πόλεως, οὐδέποτε ὅμως συνεμάχησε τοῦτο μετὰ βαρβάρων κατὰ ἔθνους χριστιανικοῦ.

ΑΞΙΟΘΡΗΝΗΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

Τὰ βενιζελικὰ ὄργανα ἐπιμένουν ὀργιάζοντα περὶ πᾶσαν ὕβριν καὶ συκοφαντίαν κατὰ τὰς κρισιμωτάτας ὥρας τῆς ἐθνικῆς τύχης ἡμῶν καὶ μὴ θέλοντα νὰ ἀρθῶσιν εἰς ἐπίπεδον ἀνώτερον τοῦ χθαμαλοῦ καὶ εὐτελοῦς κομματικοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς ἔπαυσεν ἀπό τινων ἐτῶν νὰ εἶναι τοιαύτη, οὐδὲ δικαιοῦται αὐτὴ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς πολιτικῆς καὶ πολιτεύηται καθ' ὃν αὐτὴ ἀντιλαμβάνεται τρόπον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς.

Ἀποφεύγομεν νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν σήμερον διοίκησιν ἐν Ἑλλάδι, διότι δὲν θὰ προέλθῃ ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀγαθόν τι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Νήσῳ, ἥτις ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ μόνον πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς ἀντὶ πάσης ὑφιστάμενης δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ ὅσα αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐξαγγέλλει δυσφήμως καὶ δυσάρεστα. Βουλευτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνέστησε πρὸς τὴν βενιζελικὴν κυβέρνησιν ὅπως κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας ὥρας παράσχῃ ἀμνηστείαν εἰς ἅπαντας τοὺς διὰ πολιτικὰ δηθεν ἐγκλήματα ἐν φυλακῇ ἢ ἐν ἐκτοπισμῷ ἢ ἐν ὑπερορίᾳ καταδικασμένους — καὶ ἀριθμοῦνται οὗτοι εἰς χιλιάδας πολλάς — ἵνα ἀποκατασταθῇ ἑνότης καὶ ὁμόνοια πρὸς τὰ μεγάλα τοὐλάχιστον ἐθνικὰ ζητήματα, περὶ ὧν πρόκειται ν' ἀποφασίσουν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς κατ' αὐτάς.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀντὶ νὰ πραΰνῃ τὸν ἐπικρατοῦντα ἐν Ἑλλάδι ἐρεθισμὸν ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀδιακρίτῳ διωγμῷ κατὰ τῶν ἀρίστων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν καὶ νὰ ἐπιδείξῃ μεγαλοψυχίαν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν κρισίμων αὐτῶν περιστάσεων καθ' ἃς τὸ ἔθνος ἔδει νὰ διεκδικῇ ἡνωμένον τὰ ἀπειλούμενα ἐθνικὰ δίκαιά του, ἀνῆλθε τὸ βῆμα ἵνα ὁμιλήσῃ ὡς ἀδιάλλακτος κομματάρχης, τὴν πολιτικήν του ὕπαρξιν στηρίζων μόνον ἐπὶ τῆς κομματικῆς ἐν Ἑλλάδι διαιρέσεως καὶ τῆς διηνεκοῦς ἐπιβολῆς ξένων ἐπιρροῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτοῦ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἀξιοθρήνητον πολιτικὸν πρόγραμμα ὅπερ διέγραψεν ἀπαντῶν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἀντιπολευομένου βουλευτοῦ κ. Χρυσοστάλη ὑπὲρ γενικῆς ἀμνηστείας εἶναι ὁ διὰ παντὸς ἀποκλεισμὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Ἑλλην. Θρόνου, διαβεβαιῶν ὅτι οὐδεμία δύναμις θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν ἔνδοξον στρατηλάτην καὶ Βασιλέα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον.

Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶναι κράτος πράγματι ἀνεξάρτητον καὶ ἐλεύθερον, αὐτὴ εἶναι ἁρμοδία διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἐπανόδου ἢ μὴ τοῦ Β. Κωνσταντίνου, τὸν ὁποῖον δὲν ἀπεμάκρυνε τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔθνος αὐτὸ ἀλλ' ἡ ξένη στρατιωτικὴ ἐπέμβασις, χάριν οὐχὶ Ἑλληνικοῦ ἀλλὰ ξένων συμφερόντων.

Ἐὰν φανῇ μέχρι τέλους ὅτι ἡ διὰ ξένης βίας ἀπέλασις τοῦ Β. Κωνσταντίνου ἐξ Ἑλλάδος ἀπέβη ἐπὶ μεγάλῳ ἀγαθῷ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐὰν ἡ ἐπάνοδος αὐτοῦ θεωρηθῇ ἐπιζήμιος εἰς τὰ μεγάλα ἐθνικὰ συμφέροντα, πρῶτος Αὐτὸς ὁ πατριωτικώτατος βασιλεὺς θὰ ἀρνηθῇ νὰ ἐπανέλθῃ προτιμῶν νὰ βλέπῃ μακρόθεν τὴν Ἑλλάδα εὐτυχοῦσαν καὶ ἀκμάζουσαν. Ἂν ὅμως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀνεξάρτητον καὶ ἐλεύθερον, ἐπιθυμήσῃ τὸν ἔνδοξον στρατηλάτην καὶ Βασιλέα του, τὸν χαράξαντα νέας σελίδας ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ λαμπρὰς καὶ μεγάλας ὅσον καὶ ἄλλαι προγενέστεραι τούτων, ποία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀπαγορεύσῃ τοῦτο εἰς αὐτό; Βεβαίως, ἡ δύναμις αὕτη θὰ εἶναι ἐξωτερική, καὶ τοιαύτη οὖσα καταλύει τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Τοιαύτην προβλέπει καὶ παρασκευάζει ὁ κ. Βενιζέλος τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τοῦτο τείνουσιν αἱ φυλακίσεις, αἱ ἐξορίαι, οἱ ἐκτοπισμοὶ χιλιάδων καὶ μυριάδων Ἑλλήνων πολιτῶν ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ «δυσμενείας αὐτῶν κατὰ τοῦ βενιζελικοῦ καθεστῶτος».

Ἐὰν τὰ ἐθνικὰ πράγματα ἡμῶν ἀποβῶσιν αἰσιαίως φαντάζεται καὶ προβλέπει ὁ κ. Βενιζέλος — καὶ τοῦτο εὔχεται τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἀπὸ καρδίας — τί ἔχει οὗτος νὰ φοβῆται ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δι' ἑαυτόν; Καὶ ἂν τὸ ἔθνος ἤθελε παραγνωρίσῃ τὰς μεγάλας πρὸς αὐτὸ ἐκδουλεύσεις του, ἡ δόξα τοῦ θὰ γένηται μεγαλυτέρα καὶ λαμπροτέρα ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ. Τίς ποτε ἄνθρ ὑπέροχος παρεγνωρίσθη καὶ ἀδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἔθνους δὲν ἐδικαιώθη καὶ δὲν ἐδοξάσθη ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν;

Ἡ τύχη ἄρα τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξήρτηται κυριώτατα καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς τύχης τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐπανόδου ἢ μὴ τοῦ Β. Κωνσταντίνου. Ἐὰν τὰ ἐθνικὰ πράγματα ἀποβῶσιν αἰσίως καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πολιτεία τοῦ Β. Κωνσταντίνου, ὡς πρόνοια καὶ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν συμφορῶν ἃς ἐπέμειναν ἄλλα μικρὰ ἔθνη, διατί θὰ ἦτο ἀσυμβίβαστος ἡ συνέχεια τῆς βασιλείας τοῦ Κωνσταντίνου πρὸς τὴν πολιτικὴν ὕπαρξιν καὶ δόξαν τοῦ κ. Βενιζέλου;

Ἡ ἀντίθετος πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου τόσον ἐνηρμονίζετο πρὸς τὴν διλημματικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ὅτε τοῦ μεγάλου πολέμου ἡ ἔκβασις ἦτο ἄδηλος καὶ ὅλως ἄγνωστος, ὥστε νὰ γεννηθῇ ἡ ὑπόνοια παρὰ ξένοις καὶ ἡμετέροις ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐκ συνεννοήσεως καὶ συμπαιγνίας ἀμφοτέρων τούτων. Ἐφόσον, ἄρα, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παραμένει ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους ὁ ἔνδοξος στρατηλάτης καὶ νικητὴς τῶν δύο προαιωνίων ἐχθρῶν καὶ ὁ φιλόστοργος πατὴρ αὐτοῦ, ὁ θυσιάσας τὸν θρόνον καὶ τὴν ζωήν του, ἐν ἀνάγκῃ, ὑπὲρ αὐτοῦ, διατί δὲν θὰ δικαιῶται ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἐπαναφέρῃ Αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον Του καὶ ἡνωμένος ὑπὸ τὸ ἔνδοξον σκῆπτρον του νὰ σταδιοδρομήσῃ πρὸς τὸν ἄνωθεν ἐγκεκριμένον προορισμόν του;

Τὸ μέγα ἔγκλημα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, κατὰ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ κ. Βενιζέλου, εἶναι ὅτι ἀξιοῖ ἐκεῖνος νὰ εἶναι **Βασιλεὺς ἐλέῳ Θεοῦ**, καὶ ὅτι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μόνον εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ—ἀγαθῇ τύχῃ, δὲν εἶναι πλέον ὁ προδότης Βασιλεὺς—ἀλλὰ καὶ ἡ κατηγορία αὐτὴ εἶναι ἀστήρικτος καὶ ἀβάσιμος, διότι ἂν πράγματι παρεβίασε τὸ Σύνταγμα, τοῦτο ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ ἄλλου Ἑλληνισμοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔπραξέ τι πολὺ χεῖρον, προὐκάλεσεν ἔνοπλον ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, καὶ ἠπείλησεν αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς, ἄνευ τῆς ὑπερόχου φιλοπατρίας καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἤθελε καὶ ἠδύνατο νὰ ἵσταται εἰς τὴν περιωπὴν καὶ τὸ κρίσιμον τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, ὤφειλε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἀντιπολιτευόμενον βουλευτὴν, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ προκηρύξῃ γενικὴν ἀμνηστείαν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν φιλοπατρίαν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὕψιστον καὶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι σήμερον ἡ ἄρρηκτος ἕνωσις αὐτοῦ ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς μεγάλης Πατρίδος νὰ θυσιασθῶσι καὶ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις καὶ πάθη προσωπικὰ καὶ κομματικά. Ἂς συνεργασθῶμεν πάντες ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ τὸ ἔθνος ἂς εἶναι ἐλεύθερον καὶ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ πάσης ξένης ἐπιρροῆς καὶ ἐπεμβάσεως πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ.

Ἐφόσον ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θέλει νὰ ἀρθῇ εἰς οὕτω ὑψηλὰς ἀντιλήψεις πολιτικὰς καὶ προσωπικάς, παραμένει πάντοτε ὁ ἐμπαθὴς κομματάρχης τῆς Κρήτης, ὁ εἰς τὸ πάθος αὐτοῦ θυσιάζων τὰ πάντα.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Λονδῖνον 31)13 Φεβρουαρίου.

Ἡ πρώτη συνεδρία τοῦ ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῇ 3)

Ἡ δευτέρα σύνοδος, ἥτις περατοῦται σήμερον ἐν Λονδίνῳ, θὰ εἶναι τοὐναντίον σύνοδος οὐσιωδῶς ἐργασίας. Τοῦτο ἐξηγεῖ ὅτι διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας, καὶ μέρος τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἐγένετο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἦτο ἀδύνατον γὰ συζητήσωσι δημοσίᾳ τοὺς τίτλους τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς διοικήσεις τοῦ Δάντζιχ καὶ τοῦ Σάρρ.

Ἑπτὰ ζητήματα ἀνεγράφοντο εἰς τὸν πίνακα τοῦ δευτέρου Συμβουλίου. Δύο ἀνταποκρινόμενα εἰς τὰς ἐπιβεβλημένας προσπαθείας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης, τρία τείνοντα εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων ὀργανισμῶν εἰς τὴν Κοινωνίαν, καὶ δύο φέροντα εἰς περιπτώσεις εἰδικάς.

Ἰδού τίνες ἐγένοντο αἱ ἀποφάσεις.

Ἐντέλεσις τῶν ἐμπιστευθεισῶν ἐντολῶν διακυβερνήσεως εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης.

1ον. Ἐπιτροπεία διοικητικὴ τοῦ Σάρρ. Τὸ Συμβούλιον διώρισε τὰ 5 μέλη τῆς διοικητικῆς Ἐπιτροπείας, ἕνα Γάλλον, ἕνα κάτοικον τοῦ τόπου καὶ τρία ἄλλα μέλη, καὶ ἐνεπιστεύθη τὴν προεδρείαν τῆς ἐπιτροπείας εἰς τὸν Γάλλον. Καθώρισε τὰς ἐξουσίας τῆς ἐπιτροπείας, συμφώνως τῇ Συνθήκῃ εἰρήνης. Θὰ ἔχῃ αὕτη ἀκριβῶς τὴν θέσιν κυβερνήσεως κοινοβουλευτικῆς. Ἡ δικαιοσύνη θ' ἀπονέμηται ἐν ὀνόματι αὐτῆς, θὰ δικαιῶται νὰ εἰσπράττῃ τοὺς δασμοὺς καὶ τοὺς φόρους, ἄνευ τῆς διπλῆς ἐπιφυλάξεως ὅτι τὸ προϊὸν αὐτῶν θὰ δαπανᾶται ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ Σάρρ, καὶ ὅτι οἱ παρόντες φόροι θὰ αὐξάνωνται, ἄνευ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κατοίκων.

2ον. **Ἡ Ἀνωτάτη Ἁρμοδιοσταία τοῦ Δάντζιχ.** Τὸ Συμβούλιον ἐπεκύρωσε τὸν προσωρινὸν διορισμὸν τοῦ Σὶρ Ρέτζιναλ Τάουερ καὶ καθώρισεν ὡσαύτως τὸν ὀργανικὸν χάρτην. Αἱ ἐξουσίαι τοῦ ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τοῦ Δάντζιχ εἶναι μᾶλλον ἐκτεταμέναι ἢ αἱ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σάρρ, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ ἤττον προκεχωρηκυίᾳ. Θὰ εἶναι μόνον κύριος καὶ κριτὴς τῶν σχέσεων τῆς ἐλευθέρας πόλεως μετὰ τῶν γειτόνων Κρατῶν. Ὡς πρὸς τοὺς δασμούς, τοὺς φόρους καὶ τὰ δημόσια ἔργα, θὰ συμβουλεύηται τὴν συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κατοίκων καὶ «θὰ συμφωνῇ μετ' αὐτῆς», ἡ τελευταία ὅμως αὕτη δὲν θὰ ἐνασκῇ οὐδὲν δικαίωμα ἀρνησικυρίας.

Ὀργάνωσις τῶν ἐξαρτήσεων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

3ον. **Ἀνώτατον Δικαστήριον.** Προνοούμενον τοῦτο ὑπὸ τῆς Συμβάσεως θὰ εἶναι ὁ σημαντικώτερος μηχανισμὸς τοῦ Συνδέσμου, διότι τοῦτο θὰ ἀποφασίζῃ περὶ πασῶν τῶν διαφορῶν, τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτό, εἶναι δὲ τὸ μᾶλλον κατεπείγον πρὸς ὀργάνωσιν. Προέβησαν ὡς πρὸς τοῦτο εἰς ἀνταλλαγὴν σκέψεων, τῶν ἀποφασισθέντων μέτρων ὄντων μόνον προπαρασκευαστικῶν.

4ον. **Διεθνὴς συνδιάσκεψις ὑγιεινῆς.** Ἡ ἰδέα εἶναι ὅπως δημιουργήσωσιν ὀργάνωσιν ἑμοίαν πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς διεθνοῦς ἐργασίας, συμπεριλαμβάνον δύο μηχανισμούς: μίαν Διεθνῆ συνδιάσκεψιν ὑγιεινῆς, συνερχομένην ἐτησίως, καὶ μικρὸν διαρκὲς σῶμα εἰδικῶν καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον περιωρίσθη, ἐν Λονδίνῳ, νὰ παρασκευάσῃ τὴν συνεδρίαν μιᾶς Συνδιασκέψεως «προσωρινῆς» εἰδικῶν, εἰς ἣν θ' ἀφεθῇ ἡ φροντὶς νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν διπλῆν ταύτην δημιουργίαν.

5ον **Διεθνὴς Συνδιάσκεψις ἐμπορίας.** Εἰς Συνδιάσκεψιν προσωρινὴν προκληθεῖσαν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀσχολουμένην ἤδη εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἐν Παρισίοις, τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισε ν' ἀναθέσῃ τὴν φροντίδα ὅπως θέσῃ αὕτη εἰς ἐνέργειαν τὸν μέλλοντα ὀργανισμόν, τὸν προνοούμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 23 τῆς συμβάσεως.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ.

6ον. **Ἡ Ἑλβετικὴ οὐδετερότης.** Εἶναι γνωστὸν πῶς ἡ Ἑλβετία ἐζήτει ὅπως διαφυλάξῃ τὸ προνόμιον τῆς οὐδετερότητος αὐτῆς εἰσερχομένη εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ Ἑλβετία ἐξουσιοδοτήθη ὅπως τηρήσῃ ἀκεραίαν τὴν οὐδετερότητά της προσχωροῦσα εἰς τὴν Κοινωνίαν των Ἐθνῶν, χωρὶς τοῦτο ν' ἀποτελῇ εἰδικὴν εὔνοιαν ἐπ' ὠφελείᾳ της.

7ον. **Δικαιώματα τῶν πολωνικῶν μειονοτήτων.** Ἀπεφασίσθη ἵνα ἡ Κοινωνία των Ἐθνῶν δέχηται τὰ παραπάνω ἀπ' εὐθείας τῶν πολωνικῶν μειονοτήτων, ἅτινα πιθανῶς θὰ εἶχον αὐταὶ νὰ διατυπώσουν καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον αὐτῆς θὰ ἔδιδεν αὐτοῖς τὴν ἀκολουθίαν ἡν θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσωσιν ἐν τῇ ἀμέσῳ ἑπομένῃ εἰς τὴν παραλαβὴν συνεδρίᾳ.

Ἡ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι

Ἡ συνδιάσκεψις ἐν Λονδίνῳ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τῇ πρωΐᾳ τῆς 31)13 Φεβρουαρίου. Ἡ πρώτη συνεδρία αὐτῆς ἐγένετο ἐν τῷ ὑπουργείῳτῶνἐξωτερικῶν(*Doioning Street.*) Παρεκάθησαν εἰς αὐτὴν οἱ κ. κ. Λόϋδ Τζὼρτζ καὶ ὁ Λόρδος Κούρζων, οἱ κ. κ. Μιλλεράν, Παῦλος Καμπὼν καὶ Φίλιππος Περτελώ, ὁ κ. Νίττι.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης ταύτης συναφείας τῶν ἀρχηγῶν τῶν τριῶν κυβερνήσεων καθώρισαν οὗτοι τὸ πρόγραμματῶν συνδιαλέξεων αὐτῶν.

Θὰ ἐξετάσωσι:

1. Τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Γερμανίας.
2. Τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα.
3. Τὴν ἀπάντησιν τῆς Οὐγγαρίας, ἥτις θὰ ἔφθανε τῇ ἐπιούσῃ.
4. Τὸν καθορισμὸν τῶν ἀρχῶν τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Τουρκίας.
5. Τὸ Ρωσικὸν ζήτημα.

Τῇ 3ῃ μ. μ. νέα ἐγένετο συνεδρία τῶν πρωθυπουργῶν καὶ παρετάθη μέχρι τῆς 7ης ἑσπερινῆς.

Ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν ὁ κ. Μιλλεράν ἐδέξατο τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου καὶ ἐποιήσατο πρὸς αὐτοὺς τὰς ἑπομένας δηλώσεις:

«Ἠοχολήθημεν σήμερον ὅπως καθορίσωμεν τὴν τάξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ ὑπολογίζομεν νὰ περατώσωμεν αὔριον τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν.

Ἐνῷ συνεζητοῦμεν τὰ διάφορα ταῦτα σημεῖα, οἱ ὑπουργοὶ τῶν οἰκονομικῶν ἠσχολοῦντο εἰς εἰδικὰ προβλήματα, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ τῆς συναλλαγῆς. Τὸ πρῶτον κείμενον ἅπερ θὰ καθορίσωμεν αὔριον καὶ οὗτινος ἐθέσαμεν ἤδη τὰς μεγάλας γραμμάς, θὰ εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 88 διακοίνωσιν τῆς Γερμανίας, χρονολογουμένην ἀπὸ τῆς 22 Ἰανουαρίου καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Ὁλλανδίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κάϊζερ.

Ἡ ἀνάγκη εἰς ἣν περιέρχομαι, ὅπως ἐπανέλθω εἰς Παρισίους τῇ πρωΐᾳ τῆς Κυριακῆς ἵνα παράσχω εἰς τὴν παράδοσιν τῶν προεδρικῶν ἐξουσιῶν, θὰ με κωλύσῃ νὰ παρακολουθήσω προσωπικῶς τὴν συζήτησιν ἐπί τινας τοὐλάχιστον ἡμέρας. Ἐπρότεινα λοιπὸν καὶ εἰσακούσθην ὅπως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀντικατασταθῶ ὑπὸ τοῦ κ. Καμπών, ὅστις θὰ βοηθῆται ὑπὸ τοῦ κ. Περτελώ. Ὑπολογίζω νὰ ἐπανέλθω εἰς Λονδῖνον καὶ νὰ ἐπαναλάβω τὴν συζήτησιν τῇ Δευτέρᾳ 23.

Ὁ κ. Νίττη θὰ παραμένῃ ἐδῶ ἐπί τινα τοὐλάχιστον χρόνον.

Ἀδύνατον εἶναι νὰ προΐδωμεν πόση θὰ εἶναι ἡ διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων. Τὸ πεδίον εἶναι, τῳόντι, ἄκρως ἀχανὲς καί, ὅπως παρετήρησα ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῇ μεσημβρίᾳ ταύτῃ, ἀναλαμβάνω ἐγὼ μόνος τὸ φορτίον, ὅπερ συμμερίζονται οἱ κ. κ. Λόϋδ Τζὼρτζ καὶ λόρδος Κούρζων καὶ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ παρευρίσκωμαι σταθερῶς.

Ἐξαιρέσει τῶν παρασχεθεισῶν τούτων σπανίων ἐνδείξεων ὑπὸ τοῦ κ. Μιλλεράν, ἀπόλυτος ἐχεμυθία τηρεῖται περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν τριῶν.

Ἐνῷ οἱ τρεῖς πρωθυπουργοὶ συνεζήτουν τὸ πολιτικὸν ζήτημα, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν Ὥοτεν Σάμπερλαιν καὶ ὁ κ. Φρ. Μάρσαλ ἤρξαντο μελετῶντες τὸ πρόβλημα τῶν συναλλαγῶν. Σοβαρὰ ὑπάρχουσι διαφωνίαι μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις φαίνεται τοὐλάχιστον ἀποφασισμένη νὰ μὴ συναινέσῃ εἰς οὐδὲν δάνειον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΦΟΝΕΩΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Κατὰ τὰς ἐκ Ρωσίας ἐφημερίδας αἱ ἐρυθραὶ ἀρχαὶ ἐδίκασαν καὶ ἐξετέλεσιν τὴν θανατικὴν ποινὴν κατὰ τῶν φονέων τοῦ Τσάρου.

Δι' ὅλης ὅμως τῆς διοδικασίας, ὡς ἀναγράφει αὐτὴν τὸ βολσευϊκὸν ὄργανον τῆς Μόσχας «Πραῦδα», τὸ δικαστήριον ἠκολούθησε πορείαν καθαρῶς ἐγγελθείσαν: νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν βολσευϊκὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς εὐθύνης τοῦ ἐγκλήματος πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ ἐπιρρίψῃ αὐτὴν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας σοσιαλιστάς, ἀδιαλλάκτους ἐχθροὺς τοῦ βολσευισμοῦ.

Κατὰ τὴν «Πραῦδα», τῇ 30 Σεπτεμβρίου ἐν τῇ πόλει Πέρμ ἐγένετο ἡ δίκη 28 προσώπων κατηγορουμένων ἐπὶ φόνῳ κατὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ τσάρου.

Τὸ ἐπαναστατικὸν δικαστήριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ κέντροφου Μετβίεγκο, ἐπιρατωσεν ἐντὸς δυο ἡμερῶν τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις περιελάμβανε τὸν δολοφονίαν τοῦ πρώην Τσάρου, τῆς συζύγου του Ἀλεξάνδρας, πριγκιπίσσης τῆς Ἕσσης, τῶν θυγατέρων αὐτῶν Ὄλγας, Μαρίας, Ἀναστασίας, ὡς καὶ τῶν τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. (Παρατηρητέον ὅτι ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐκθέσει δὲν ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τοῦ Τσάρεβιτς καὶ τῆς Τατιάνας).

Εἴνοσι ἕκτὼ κατηγορούμενοι προσήχθησαν εἰς τὴν δίκην. Μεταξὺ τούτων δέον νὰ ὀνομάσωμεν τρία μέλη τοῦ Σόβιετ τῆς Αἰκατερίμβουργ, τοὺς Ἰαχουτὼφ, Γκρουσινὼφ καὶ Μαλιουντίν, καὶ δύο γυναῖκας τὴν Μαρίαν Ἀβδαζίνα καὶ Ἐλισάβετ Μιρονόβα. Οἱ ἄλλοι ἀπετέλουν μέρος τῆς Ὀκράνα (Μυστικὴ ἀστυνομία).

Κατὰ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, αἱ συνθῆκαι τοῦ φόνου ἐγένοντο αἱ ἑξῆς:

Ὁ Τσάρος καὶ οἱ οἰκεῖοι του ἐτουφεκίσθησαν καὶ δὲν ὑπέστησαν οὔτε χλευασμοὺς οὔτε ὕβρεις. Ὁ κύριος κατηγορούμενος, Ἰαχουτὼφ, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἵνα ἐνοχοποιηθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ Σόβιετ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἐπαναστατῶν σοσιαλιστῶν τῆς ἀριστερᾶς, τῆς ὁποίας ἐτύγχανεν οὗτος μέλος.

Ἐν Αἰκατερίμβουργ, κατὰ τὴν προσέγγισιν τῶν Τσεχοσλοβάκων, παρήχθη κλονισμὸς μεταξὺ τῶν ἐρυθρῶν ἀρχῶν. Ὁ Ἰαχουτὼφ ἐπωφελήθη τοῦτον ἵνα ἐπιβάλῃ τὸν θάνατον τῆς οἰκογενείας τοῦ Τσάρου. Ἐδήλωσεν ὅτι ἐβοήθησε προσωπικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην ἐπὶ ταύτῃ. Διαβεβαιοῖ ὅμως ὅτι δὲν εἶναι ὑπεύθυνος ἐπὶ τῇ σκυλεύσει τῶν πτωμάτων ἥτις ἐγένετο ὕστερον. Πρὶν πέσῃ ὁ Νικόλαος Β', κατὰ τὸν Ἰαχουτὼφ, εἶπε τοὺς ἑπομένους λόγους.

«Ἐπὶ τῷ θανάτῳ μου ὁ λαὸς θὰ καταρᾶται τοὺς βολσευϊκους.»

Ὁ Ἰαχουτὼφ ἐθεωρήθη μόνος ἔνοχος φόνου καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἐπὶ σκυλεύσει τῶν πτωμάτων τὸ δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τὸν Μαλιουτίν, Γκρουσινὼφ, τὴν Ἀπραζίνα, Μιρονόβα καὶ ἐννέα ἐρυθροὺς φύλακας προσκεκολλημένους εἰς τὴν φρούρησιν τοῦ Τσάρου

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ὑποδηματοποιῶν ὅτι τὰ καταστήματα τῆς ἄνω Ἑταιρείας εὑρίσκονται παρὰ τὸ **Γεσὲλ Καζίνον** ἐν Λευκωσίᾳ ἀπέναντι τοῦ κ. Γεωργίου Παλανιζῆ Μακινίστρη, ἐν αὐτοῖς δὲ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς ὑποδηματοποιΐας εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Ἡ Ἑταιρεία δέχεται νέους μετόχους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦναι ὑποδηματοποιοί. Αἱ μετοχαὶ εἶνε μονόλιροι. (6—2)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας ὅτι ἐλάβομεν τιμολόγια μεγάλης ποσότητος δερμάτων τῶν περιφήμων Γαλλικῶν Ἐργοστασίων **Σορέλ, Σεΐσσὸν καὶ Γεστοῦ,** ὡς καὶ τῆς γνωστῆς προπολεμικῆς βένετης μάρκας καὶ Ἀδιαβρόχων Κορνηλίου, ἅτινα πολὺ συντόμως θὰ φθάσουν καὶ θὰ πωλήσωμεν εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Α. Λουκᾶς καὶ Υἱοί.
(4—2) Λευκωσία καὶ Λεμεσός.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΔΙΑ ΣΑΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΑΛΕΣΙΝ
ΠΑΝΤΟΙΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΧΡ. Κ. «ΦΡΑΓΚΟΥ»

Κατὰ τὴν ὁδὸν Παλούκ Παζάρ, πρὸς τὸ ἄνοιγμα Πάφου, ἐργάζεται πετρελαιομηχανὴ ἐξηρτυμένη διὰ μηχανημάτων, πρὸς σχίσιμον σανίδων καὶ ἄλεσιν ἄλατος καὶ παντοίων ἄλλων εἰδῶν. Τελεία ἐργασία καὶ τιμαὶ συγκαταβατικαί. (3—2)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ κατὰ τὴν Κεντρικὴν ὁδὸν Κατάστημα κάτωθι τῆς οἰκίας τῆς Κας Μαρίας Ι. Νικολοπόλου ὅπερ ἦτο τέως τὸ χρυσοχοεῖον τοῦ κ. Γεωργ. Σ. Στεφανίδου.

Πλειότεραι πληροφορίαι παρέχονται ὑπὸ τοῦ κ. Κυρ. Ἰωαννίδου.

Μ. ΚΩΝΣΤ. ΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἐκτελοῦνται φορτώσεις, ἐκτελωνίσεις, ἀγοραπωλησίαι διὰ λογαριασμὸν τρίτου μετὰ ταχύτητος, ἀκριβείας καὶ τιμιότητος.

ΕΛΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Νέα παραγγελία γυναικείων καὶ παιδικῶν πίλων ἀναμένεται ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας καταστήματα τοῦ κ. Ι. Μιχαηλίδου.

ΣΑΠΩΝ

MAGICAL

MAGICAL

Ἀφοῦ δοκιμάσετε ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐν τῇ νήσῳ εἰσαγομένων σαπώνων, ζητήσατε καὶ τὸν σάπωνα Κόσετζ, δοκιμάσατέ τον καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ πεισθῆτε, ὅτι εἶναι ὁ ἀγνότερος καὶ οἰκονομικώτερος πάντων.

Ἐβραβεύθη διὰ χρυσῶν μεταλλίων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐκθέσεις Δουβλίνου, Λονδίνου καὶ Κεηπτάουν καὶ ἔλαβε τὸ «Μέγα Βραβεῖον» εἰς τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ἡ ποιότης «Μέτζικαλ» δίδει μαγευτικὰ ἀποτελέσματα. Χρησιμοποιεῖται σήμερον εἰς ὅλην τὴν νῆσόν μας, ἡ δὲ κατανάλωσις ὁλοὲν καὶ αὐξάνει καταπληκτικῶς. Δὲν ἀφήνει τὴν κακὴν ὀσμὴν ποὺ ἀφήνουν ἄλλοι σάπωνες εἰς τὰ πλυνόμενα ἀσπρόρουχα, δὲν ἐμπεριέχει καταστρεπτικὰς οὐσίας, αἵτινες λυώνουν τὰ ροῦχα, δὲν λυώνει ἀμέσως, εἶναι ὁ εὐθηνότερος καὶ οἰκονομικώτερος σάπων Μία μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τούτου.

Πωλεῖται παντοῦ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον:

(26—5) **ΚΥΡΙΛΛΗΝ καὶ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ,** εἰς Λάρνακα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ κεφάλαιον £ 200000 διηρημένον εἰς 50000 μετοχάς.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

ΕΔΡΑ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Λεμεσῷ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΕΝΕΡΓΕΙ πάσης φύσεως Τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν 1 σελλινίου ἀποταμιευτικὸν σύστημα δίδουσα τόκον πρὸς 5% κατ' ἔτος.

ΜΙΚΡΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ. Δέχεται καταθέσεις £ 100 μὲ τόκον πρὸς 3% κατ' ἔτος.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ὡς ἑξῆς:

ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν	ἀτόκως		
» μετὰ τρεῖς μῆνας μέχρις ἓξ μηνῶν	μὲ τόκον 2%	κατ'	ἔτος.
» » ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους	μὲ τόκον 3%	»	»
» » ἓν ἔτος μέχρι δύο ἐτῶν	μὲ τόκον 4%	»	»
» » δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	μὲ τόκον 5%	»	»

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ. Διαρκοῦντος τοῦ 1920 £ 4.6.0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς καὶ £ 4.4.0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῶν δι' ὅσους θέλουν νὰ μετατρέψουν εἰς μετοχὰς τὰ μερίσματά των ἢ τὰς ἑβδομαδιαίας καταβολάς των τῶν σειρῶν 1917 καὶ 1918.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Τὸ **δέρμα** εἶναι ὄργανον λεπτόν, ἔχον θαυμασίαν δύναμιν νὰ βελτιῶται ὑπὸ περιστάσεις ὄχι ἐξαιρετικάς.

Περιποιεῖσθε τὸ δέρμα κοσμίως

Προσέχετε εἰς τὸ **εἶδος** τοῦ σάπωνος.

Ἀφαιρεῖτε πάντοτε τὰς **σαπουνάδας,** μὲ μῖγμα καθαροῦ ὕδατος καὶ Ὀατίνης.

Ἡ **Ὀατίνη,** ἡ ἀλοιφὴ αὐτὴ τοῦ προσώπου, εἰσέρχεται εἰς τοὺς πόρους τοῦ δέρματος καὶ ἀφαιρεῖ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τοὺς ρύπους ποὺ ἐμφωλεύουν ἐκεῖ.

Διατηρεῖτε τοὺς πόρους τοῦ δέρματος διαφανεῖς καὶ καθαροὺς καὶ οὕτω θὰ **ἀνακαλύψητε** τὸ μυστήριον **τῆς ὡραίας μορφῆς.**

Δοκιμάσατε τὴν «Ὀατίνην» τρίβοντες αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος. Θὰ ἴδητε ὅτι ὅταν **σπογγίσητε** τὴν ἀλοιφὴν αὐτὴν θ' ἀφαιρεθοῦν μὲ αὐτὴν ὁ ρύπος καὶ ἡ ἀκαθαρσία ποὺ ἐκρύπτοντο ἐντὸς τῶν πόρων. Πρᾶγμα ποὺ δὲν κατορθώνει ὁ σάπων καὶ τὸ ὕδωρ ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἀλοιφή.

Διὰ πώλησιν λιανικὴν καὶ χονδρικὴν ἀπευθυντέον εἰς τὸ

PET T' BAZAR

(26—9) **Λευκωσίαν.**

SUN INSURANCE OFFICE

LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ **ΠΥΡΟΣ** ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λίρ.*	*3,389,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	»	*1,920,000*
Σύνολον κεφάλαιον	»	*5,309,505*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Ε. Ζαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

Βιβλία
ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν
(Copies de lettres)

Ἐφθασαν εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Α. Μιχαηλίδου καὶ Υἱοῦ καὶ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ...

ΣΠΙΡΤΑ ΠΕΤΕΒΙΝΟΥ τῆς προπολεμικῆς ποιότητος ἔφθασαν διὰ τῆς τελευταίας εὐκαιρίας καὶ πωλοῦνται εἰς τὰς ἰδίας τιμὰς τῶν Ἰαπωνικῶν.

Δοκιμάσατε καὶ παραβάλατε διὰ νὰ ἴδητε τὴν διαφοράν. (8—2).

ΣΥΝΔΕΣ. ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΩΝ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ Κατάστημα τοῦ Συνδέσμου τούτου πωλοῦνται πάντα τὰ εἴδη τῆς Ραπτικῆς εἰς τιμὰς ὡρισμένας. (10—6)

Ὁ Κος Ν. Κ. ΝΙΝΟΛΑΪΔΗΣ ἐν Ἀμμοχώστῳ ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτελωνισιν καὶ φόρτωσιν παντὸς ἐμπορεύματος καὶ τὴν ἀγορὰν διαθόρων ἐγχωρίων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἐπὶ προμηθείᾳ.

Πᾶσα παραγγελία ἐκτελεῖται ταχέως καὶ εὐσυνειδήτως ὡς τοῦτο μαρτυροῦσιν ὅσοι συναλλάσσονται μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦδε.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

Πολὺ χαρακτηριστικα! ἀποβαίνουσιν αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν διὰ νόμου συγκεκροτημένων ἀνὰ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα Δικηγορικῶν Συλλόγων, καθ' ἃς ἐξεδηλώθη γενικὸν ἀντιβενιζελικὸν φρόνημα σροδρὸν πκρ' ὅλῳ τῷ νομικῷ ἐκεῖ κόσμῳ, διερμηνεύοντι πάντως καὶ τὸ κρατοῦν παρὰ τῷ ἔθνει ὅλῳ αἴσθημα καὶ φρόνημα κατὰ τοῦ Βενιζελικοῦ καθεστῶτος.

Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων μεταφέρομεν τὰς ἑπομένας λεπτομερείας:

Χανία (Κρήτης) 30)12 Ἰανουαρ.—Ἐξελέγησαν μέλη, τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπείας τοῦ συλλόγου ἡμῶν πάντες οἱ ἀντιβενιζελικοί. Οἱ ἐπιλαχόντες ὡσαύτως εἶναι ἀντιβενιζελικοὶ ἐν ἐξορίᾳ.

Ρέθυμνος (Κρήτης) 30)12 Ἰανουαρίου.—Ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορ. Συλλόγου οἱ ἑπόμενοι: Μασσούρας, Ἀθανασιάδης, Τραγγουδάκις καὶ Παπαδάκις, πάντες ἀντιβενιζελικοί, λαβόντες τὰ 7)8 τῶν ψήφων.

Ἡράκλειον (Κρήτης) 30)12.—Πάντες οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ὑποψήφιοι ἐξελέγησαν μέλη τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπείας τοῦ Δικηγ. Συλλόγου διὰ ὑπερόγκου πλειονοψηφίας.

Λαμία 30)12. Ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγ. Συλλόγου οἱ κ. κ. Ι. Παπαλουκᾶς, Δ. Μαχαιρᾶς, Γ. Συγούρης καὶ Ι. Μακρόπουλος, ἅπαντες κεκηρυγμένοι καὶ φανατικοὶ ἀντιβενιζελικοὶ διὰ ψήφων 23. Οἱ ἑπτὰ βενιζελικοὶ δικηγόροι ὧν πέντε προσκεκολλημένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Τσιριμώκου (ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης) ἀπέσχον.

Μυτιλήνη, 30)12. Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγ. Συλλόγου ἐξελέγησαν ἀντιβενιζελικοί, οἱ κ. κ. Γκούζακος, Τασσᾶς, Καρελᾶς, Παῦλου καὶ Διακόπουλος. Ὁ πρῶτος εἶναι ἐκ τῶν ἐξορισθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἀργοστόλιον (Κεφαλληνίας) 30)12. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐκλογῶν διὰ τὸ Συμβούλιον τοῦ Δικηγ. Συλλόγου τῆς Κεφαλληνίας, αἵτινες ἐγένοντο τῇ 29)11 Ἰανουαρίου, ἐξελέγησαν οἱ ἀντιβενιζελικοὶ Κ. Γεράκης, Γ. Μαρκέτης (ἀντιβενιζελικοὶ βουλευταὶ ἐν ἐξορίᾳ διατελοῦντες), Γ. Ραχοτᾶς (πρῴην εἰσαγγελεύς, καταδιωχθεὶς καὶ φυλακισθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου) Χωραφᾶς καὶ Πόγγης.

Κοζάνη (Μακεδονία) 3)16.—Ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῶν Δικηγόρων οἱ ἑπόμενοι ἀντιβενιζελικοί. Τσιτσελίκης, Ἀντωνιάδης, βουλευτὴς ἀντιβενιζελικὸς ἐν ἐξορίᾳ, Παπακωνσταντίνου καὶ Γάσπαρης. Καὶ ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν Γεωργόπουλος εἶνε ἀντιβενιζελικός. Ὁ βενιζελικὸς βουλευτὴς Κωστούλας Ἀντωνιάδης, ἐγένετο τρίτος ἐπιλαχὼν λαβὼν μίαν μόνην ψῆφον.

Κέρκυρα, 4)17.—Ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγ. Συλλόγου ἅπαντες ἀντιβενιζελικοί. Πρῶτος ἐξελέγη ὁ κ. Λάσκαρις, ὁ κ. Μαρκέτης, καίτοι ἀντιβενιζελικός, δὲν ἐξελέγη, ἐπειδὴ ὁ υἱός του ἠκολούθησε τὸν κ. Βενιζέλον εἰς Θεσσαλονίκην.

Βόλος 4)17. Ἐξελέγησαν μέλη τοῦ συμβουλίου τοῦ Διοικητ. Συλλόγου παρ' ἡμῖν οἱ ἀντιβενιζελικοὶ Φιλιππίδης, Βαλσαμάκης, Ποδαρίκης καὶ Χεῖμος (ὁ τελευταῖος τυγχάνει ἐκ τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου), λαβὼν πάσας τὰς ψήφους. Ὁ κ. Χρυσοχοΐδης βενιζελικὸς ἔλαβε 4 μόνον ψήφους ἐπὶ 42 ψηφοφορησάντων.

Σύρος 4)17. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἐκτελ. Συμβουλίου τοῦ Δικηγ. Συλλόγου ἡμῶν ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ναύτιος, Φιλίνης, Μάσχας, Βαφέας καὶ Δρακάκης πάντες λυσσαλέοι ἀντιβενιζελικοὶ λαβόντες ἁπάσας σχεδὸν τὰς ψήφους. Ὁ κ. Καλομενόπουλος, ἀρχηγὸς τοῦ Βενιζελισμοῦ ἀνὰ τὰς Κυκλάδας ἔλαβε μόνον 3 ψήφους.

Μεσολόγγιον 29)11. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τοῦ δικ. Συλλόγου τῆς ἡμετέρας πόλεως τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῶν ἀντιθέτων τῆς Κυβερνήσεως. Ἅπαντες οἱ ἐκλεγέντες εἶναι κεκηρυγμένοι ἀντιβενιζελικοὶ καὶ οἱ πλείονες τούτων εἶναι πρῴην ἐξόριστοι τοῦ καθεστῶτος.

Λευκὰς 29)11. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Δικηγ. Συλλόγου ἡμῶν, οἱ βενιζελικοὶ ὑπέστησαν ἥτταν παραδειγματικήν. Πάντες ἐξελέγησαν φανατικοὶ ἀντιβενιζελικοί. Τινὲς τούτων κατεδιώχθησαν ἐπὶ δυσμενείᾳ κατὰ τοῦ καθεστῶτος.

Τί ἐγένετο ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Λαρίσσῃ.

Θεσσαλονίκη 29)11. Σήμερον Συνῆλθον τὰ μέλη τοῦ δικηγ. Συλλόγου ἵνα ἐκλέξωσιν ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον. Παρῆσαν 62 δικηγόροι. Οἱ δώδεκα ὅμως βενιζελικοὶ ἀπέσχον καὶ ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐγένετο ἐλλείψει ἀπαρτίας· οἱ βενιζελικοὶ ἔπραξαν τοῦτο, ἵνα τὸ Ἐφετεῖον ἐκλέξῃ κατὰ τὸν νόμον προσωρινὸν συμβούλιον.

Λάρισσα 3)16. Χθὲς συνῆλθον οἱ δικηγόροι τῆς πόλεώς μας ἵνα προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου. Παρῆσαν 33 δικηγόροι ἐν ὅλῳ, ἐξ ὧν 4 βενιζελικοί. Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος κ. Σαπουντζάκης βενιζελικός, ὅστις διωρίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου, διέλυσε τὴν συνέλευσιν προφασιζόμενος ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀπαρτία.

Σημειώσατε ὅτι ὁ κατάλογος τῶν δικηγόρων δὲν ἀνεγνώσθη. Ἂν ἀνεγινώσκετο θὰ εὕρισκον ὅτι ὑπῆρχεν ἀπαρτία. Οἱ δικηγόροι διεμαρτυρήθησαν ἐγγράφως κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας ταύτης, τῆς διαλύσεως τῆς συνεδρίας. Ἡ κοινωνία Λαρίσσης σχολιάζει δυσμενῶς τὴν διαγωγὴν τῶν βενιζελικῶν δικηγόρων.

Ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐπικρατεῖ οὐ μόνον εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ ἄλλοτε τὰ βενιζελικὰ κέντρα, ἐν Κρήτῃ, εἰς τὰς Κυκλάδας, εἰς τὴν Μιτυλήνην, εἰς τὴν Σύρον, καὶ τὰς νήσους ὅλας ὅπου ὁ βενιζελισμὸς εἶχεν ἐπιβληθῆ διὰ τῆς βίας τῶν ξένων ὅπλων.

Ἀντιβενιζελικὴ διαδήλωσις ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Κ. Ἕσλιν ἐγένετο διαπρεπὴς νομομαθὴς καὶ μεγάλας παρασχὼν ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι νομικὴν ἐπιστήμην ἐγένετο ὁ μέγιστος παράγων τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ τῶν Συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων ἡ δὲ θερμὴ φιλοπατρία του ἦτο γενικῶς ἀνεγνωρισμένη ὡς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ὑπεροχή του.

Τοιοῦτος ἀνὴρ καὶ περὶ τὰ 80 ἔτη γεγονὼς κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Βενιζελικοῦ Στρατοδικείου μετὰ τοῦ κ. Μερκούρη, Σαγιᾶ καὶ ἄλλων ὡς ὑποκινητὴς δῆθεν τοῦ κινήματος τοῦ Νοεμβρίου 1916 εἰς θάνατον, ἀπέθανε δὲ ὑπὸ συγκοπῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἀβέρωφ.

Ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου του συνεκίνησε βαθέως τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ὅλην καὶ ἡ σορός του ἐγένετο προσκύνημα ἁπάντων τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, ἡ δὲ κηδεία του ἀπετέλεσε διαδήλωσιν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς διαπραχθείσης ἀδικίας, καὶ ὁ τάφος του καλύπτεται ὑπὸ βουνῶν στεφάνων καὶ ἀνθέων.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΩΓΜΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Αἱ διαταχθεῖσαι ἀντικανονικαὶ καταδιώξεις ἐναντίον τῶν Μητροπολιτῶν Κρήτης κυρίου Εὐμενίου καὶ Μηθύμνης κυρίου Βασιλείου, ἀμφοτέρων ἐξαρτωμένων ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, προὐκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ τελευταίου τούτου, ὅπερ ἀπηύθυνε τὴν ἑπομένην διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν δῆθεν Ι. Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις διὰ τοῦ ἐν Κ)πόλει Ἕλληνος Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ.

«Ἡ Ἐκκλησία Κων)πόλεως ἀδυνατεῖ νὰ ὑπομείνῃ περαιτέρω τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἥτις καταλύει τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν αὐτῆς καὶ ἀξιοῖ ὅπως παύσῃ ἐφεξῆς, πᾶσα καταδίωξις κατὰ τῶν ἐπισκόπων τῆς πατριαρχικῆς περιφερείας Κ)πόλεως· ἀπαγορεύει τὴν ἀντικανονικὴν ἵδρυσιν τοῦ λεγομένου ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπιφορτίζει τὴν Α. Σεβ. τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Δωρόθεον νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Ὑπάτῳ Ἕλληνι Ἀρμοστῇ καὶ ἐκφράσῃ τὴν ἀνησυχίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας διὰ τὰς παρανόμους ἐπεμβάσεις τῆς Ἑλλην. Ἐκκλησίας εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλ. Κωνσταντινουπόλεως: διακηρύττει ὡσαύτως ὅτι τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον ἀδυνατεῖ πλέον νὰ ἐπιτρέψῃ τοιαύτας πράξεις καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Κανελλοπούλου ὅπως συστήσῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἐν Ἀθήναις ὅπως ἀποδώσωσι τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Μητροπολίτας Κρήτης καὶ Μηθύμνης ἐξορίστους καὶ περιωρισμένους ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ ἀποκαταστήσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν».

Ὅσοι Κύπριοι μεταβαίνουσιν εἰς Παρισίους ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῆς βοηθείας δύνανται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν τελειόφοιτον τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων καὶ ἡμέτερον συμπολίτην κ. **Ζήνωνα Α. Μέτσιγγαν** ἐργαζόμενον ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ κλινικῇ τοῦ **Καθηγητοῦ κ. Φωκᾶ**

14 Rue de Regard
Paris

ΑΛΛΑΓΗ ΕΞΩΤΕΡ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΤΤΙ

Μετὰ μακρὰν καὶ ἄγονον τριήμερον συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὁ κ. Νίττι ἔλαβεν ἐν τέλει τὸν λόγον ἵνα δώσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἐξηγήσεις, ἃς αὕτη ἐζήτει «Συχνά», εἶπεν ὁ κ. Νίττι, προφορικῶς καὶ ἐν ᾧ τύπῳ, ἐκφράζουσι τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδωσιν εἰς τὴν θέσιν ἡμῶν κυβέρνησιν ἰσχυρὰν—καὶ ὁ πρόεδρος χειρονομεῖ ὡς κοχλιῶν—Ποῦ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἵτινες εἶναι προωρισμένοι νὰ μᾶς διαδεχθῶσιν; Ἂς ἐμφανισθῶσιν, ἂς δηλωθῶσι καὶ, ἂν ἡ Βουλή, ἀφοῦ τοὺς ἀκούσῃ, τοὺς ἐπιδοκιμάσῃ, ἰδοὺ ἡ θέσις ἡμῶν:

(Ἐπειδὴ οὐδεὶς ἀπαντᾷ, ὁ κ. Νίττι ἐξακολουθεῖ καὶ τολμᾷ νὰ πολεμήσῃ τὴν αἰτίασιν ἐκείνων, τόσων πολυαρίθμων ὄντων ἀνὰ τὴν χερσόνησον, οἵτινες ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Ἰταλία οὐδὲν ἀπέκτησεν).

«Ὅτε κατήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον, διεξεδικούμεν τὸ Τρεντίνον καὶ τὴν Τεργέστην. Τοῦτο ἦτο ὅλον. Εἶναι λοιπὸν σπουδαία πλάνη, νὰ βεβαιῶσιν ὅτι ὁ πόλεμος ἀπωλέσθη καὶ ὅτι δὲν λάμβάνομεν πᾶν ὅ,τι ἡ Ἰταλία θὰ ἠδύνατο νὰ διεκδικήσῃ τώρα.

Τρία ζητήματα παραμένουν ἄλυτα: Τὸ Ἀδριατικόν, ἡ Μ. Ἀσία καὶ ἡ Τουρκία. Τὸ πρόβλημα τῆς Ἀδριατικῆς εἶναι στενότατα συνδεδεμένον μετὰ τοῦ Ἰταλικοῦ αἰσθήματος, τἄλλα, ὅμως προβλήματα ἐνδιαφέρουσι ἐπὶ πλέον τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἰταλίας. Ἐν Μ. Ἀσίᾳ δὲν θὰ καταλάβωμεν θέσιν κατωτέραν τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Θὰ ἀπαιτήσωμεν ἵνα μηδεμία ἐθνότης καταπιεσθῇ.

(Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα ὁ κ. Νίττι θέτει τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς συμφωνίας, περὶ ἧς εἶναι περιττὸν νὰ ζητήσωμεν ἂν εἶναι καλὴ ἢ κακή). Παρατηρήσατε καλῶς ὅτι μία τῶν διατάξεων αὐτῆς παραχωρεῖ τὴν Φιοῦμε εἰς τὴν Κροατίαν. Τιθεμένη πρὸ τῆς θέσεως ταύτης, ἡ Ἰταλία εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης. Οὕτως ἐνεργοῦσα θὰ καθίστα ἀδύνατον τὴν ζωήν, ἐν τῷ μέλλοντι, εἰς τοὺς δύο λαούς, καὶ ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἀναζητήσωμεν τὰς βάσεις συμβιβασμοῦ.

Ὁ τόσον κατακρινόμενος οὗτος συμβιβασμὸς—καὶ ὁ κ. Νίττι στρέφεται πρὸς τὴν ἄκραν δεξιάν—ἀναγνωρίζει τὴν ἐδαφικὴν συνέχειαν. Ἐλπίζομαι νὰ ἴδω αὐτὸν γινόμενον δεκτὸν ὑπὸ τῶν Γιουγγοσλαύων.

Ἐπανέλθωμεν εἰς ὅ,τι ἔπραξα. Εἶπον πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν «Ἀναγνωρίζετε τὸ δικαίωμα ἡμῶν ὅπως ἐφαρμόσωμεν τὴν συνθήκην;» Καὶ ἐκεῖναι ἀπήντησαν: Ναί. Εἶπον τότε: «Ἐὰν δὲν θέλετε νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ζητήσατε ἕνα τύπον συνεννοήσεως. Εἶναι ἰδικόν σας ἔργον».

Ὁ τύπος ἐξευρέθη. Ὑποθέσατε ὅτι πράγματι ἡ συνθήκη τοῦ Λονδίνου πρὸς στιγμὴν ἐφηρμόσθη. Καταλαμβάνομεν ἐλαφρῶς, πλείονα σημεῖα ἢ τὰ προβλεπόμενα. Ἐὰν ἠθέλομεν νὰ μεταβῶμεν ἀπὸ τοῦ γεγονότος εἰς τὸ δικαίωμα, ἡ Ἰταλία θὰ ὤφειλε νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Φιοῦμε. Σκέφθητε τοῦτο.

(Ὁ πρωθυπουργὸς μέμφεται τοὺς συντηρητικοὺς διὰ τὴν παροῦσαν στάσιν αὐτῶν καὶ ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐθνικόφρονα τύπον λόγον ἔχοντα ὡς ἑξῆς:)

«Οἰκτίρω ὅτι μερὶς τοῦ τύπου ἐξεγείρει τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὸ πλῆθος. Παριστάμεθα εἰς παραχάραξιν καθημερινὴν τῆς ἀληθείας· οὐδὲν βλάπτει περισσότερον τὴν πίστιν καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἰταλίας. Πόσα τὴν παραμονὴν τοῦ πολέμου ἐλέχθησαν κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας;

Σήμερον, μετέρχονται τὴν αὐτὴν γλῶσσαν ἐναντίον ἀνδρῶν καὶ ἐθνῶν εἰς ἃ ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Δὲν δύναμαι ἢ νὰ οἰκτίρω τὴν μεταστροφὴν ταύτην μεθ' ἧς ὁ τύπος οὗτος ὡμίλησε τὰς ἡμέρας ταύτας περὶ συγκρούσεων μετὰ τῆς Γιουγγοσλαυίας. Δέχονται μετ' ἀπαραδείγματίστου κουφότητος εἰδήσεις ἀπὸ σερβικῶν ἐφημερίδων ἀσημάντων καὶ βοῶσι πρὸς τὸ Ἰταλικὸν κοινὸν ὅτι ἡ Γιουγγοσλαυία ἐπιστρατεύεται.

Δὲν ὑπάρχουσιν ἀνυπέρβλητοι λόγοι, προσθέτει ὁ κ. Νίττι, ὅπως μὴ ὦσιν οἱ Ἰταλοὶ εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τῶν Γιουγγοσλαύων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ εἶναι φίλοι τῶν Ἰταλῶν, νὰ ἔχωσι τὰς ἐξόδους των εἰς τὴν Ἀδριατικήν.

Ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἠρεμίαν αὐτῆς ἢ διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας νικητῶν καὶ ἡττημένων καὶ δι' εἰρήνης μὴ ἐπιβαλλούσης ἀφορήτους ὅρους εἰς τοὺς ἡττημένους. Οὐ μόνον ἡ Ἰταλία, ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρώπη, ὁλόκληρος λησμονοῦσα τὴν μνησικακίαν πρὸς τοὺς ἡττημένους θὰ ἐπανεύρῃ τὴν εἰρήνην.

(Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρωσσίας ὁ κ. Νίττι βεβαιοῖ ὅτι εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικὸν διὰ τὴν Ἰταλίαν.)

ΤΟ ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

—Διαμαρτυρία τοῦ Προέδρου Οὐίλσων.

Παρίσιοι, 2)15. (Ρ.)—Ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐπέδωκεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις κατακρίνει τὴν αἴτησιν, ἣν ἔκαμον οἱ Εὐρωπαῖοί της Σύμμαχοι πρὸς τοὺς Γιουγκοσλαύους καθ' ἣν οὗτοι δέον ν' ἀποδεχθοῦν τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις διὰ τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα, ἐλλείψει τοῦ ὁποίου θὰ ἀφηρμόζετο ἡ Συνθήκη τοῦ Λονδίνου. Ὁ Πρόεδρος Οὐίλσων βεβαιοῖ ὅτι αἱ προτάσεις τῶν Συμμάχων διαφέρουν πολὺ τῶν καθορισθεισῶν τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ κ. Λ. Τζῶρτζ καὶ τοῦ κ. Κλεμανσώ, καὶ δηλοῖ ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν ἐνδιαφερόμεναι εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ὑποθέσεις τῶν Συμμάχων των, ἂν δὲν λαμβάνεται ἡ γνώμη τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Παρίσιοι, 3)16. (Χ)—Ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Οὐίλσων ἀνέβαλε τὴν λύσιν τῆς Ἰταλογιουγκοσλαυϊκῆς διαφορᾶς. Ἡ ἀπάντησις συνετάχθη πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Μιλλεράν. Θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς Πρεσβευτὰς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἡ νότα τοῦ Οὐίλσων.

Βασιγκτὼν, 4)17 (Ρ).—Οἱ λειτουργοὶ τοῦ λευκοῦ Οἴκου δηλοῦν ὅτι ἡ Νότα τοῦ προέδρου Οὐίλσων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀδριατικῆς δὲν ἀποτελεῖ ἀπειλὴν ἀποχωρήσεως ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν δύνανται νὰ μετάσχουν τῆς διακανονίσεως τοῦ ζητήματος τῆς Φιοῦμε, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀδριατικῆς, ἐὰν ἐπεβάλλετο ἡ διακανόνισις, διὰ τῆς βίας εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἐπεκδηλοῦται ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ παύσουν συνεργαζόμεναι εἰς τὸ ἔργον τῆς Περιθάλψεως τῆς Εὐρώπης, ἐὰν ἡ Συνθήκη Εἰρήνης ἐτροποποιεῖτο διὰ τρόπου ἀντιθέτου πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαιώματος ὅπως ἀποφασίζῃ ἕκαστος περὶ τῆς τύχης του.

—Ἡ ἀπάντησις πρὸς τὸν Οὐίλσων.

Λονδῖνον, 5)18.—Ἡ «Νταίηλυ Μαίηλ» μανθάνει ὅτι ἡ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐίλσων δηλοῖ ὅτι αἱ περιπτώσεις τῶν προτάσεων τοῦ Ἰανουαρίου, δὲν δύνανται νὰ ἀγνοηθοῦν, τὸ δὲ Ἀνώτατον Συμβούλιον, ἠναγκάσθη μεγάλως νὰ λάβῃ ἀποφάσεις, κατὰ τὴν ἐκουσίαν ἀπουσίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ἡ ἀπάντησις τονίζει ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ Δεκεμβρίου δύναται νὰ εἶναι ἔγκυροι, ἐὰν ὁ Πρόεδρος Οὐίλσων δυνηθῇ καὶ ὑποδείξῃ διὰ ποίου τρόπου δύνανται νὰ ἐκτελεσθοῦν.

—Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Νότα τῶν Συμμάχων πρὸς τὸν Οὐίλσων, ἐπεδόθη εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβυν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Μέχρι τοῦδε, ἡ κατάστασις ἦτο σκοτεινή, καθ' ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις τῶν Συμμάχων αἵτινες ἐτηροῦντο μυστικαί, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διεκόπτοντο ὑπὸ ἀλληλοδιαδόχων ἀνευθύνων φημῶν καὶ δημοσιεύσεως ἐν Παρισίοις ἐνὸς τῶν ἀρχικῶν σχεδίων τῆς ἀπαντήσεως, τὸ ὁποῖον ἀνεθεωρήθη ἀκολούθως.

Φαίνεται νῦν ὅτι τὸ τελικὸν κείμενον καίτοι διατηρεῖ τὰς γαλλοαγγλικὰς προτάσεις τῆς 20 Ἰανουαρίου, ἐν τούτοις εἶναι συντεταγμένον διὰ τοῦ μᾶλλον συνδιαλλακτικοῦ ὕφους, ἀποφεῦγον πᾶσαν ἀφορμὴν δυναμένην νὰ θίξῃ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἀμερικανῶν.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ὁ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τηρήσεως φιλόφρονος καὶ λεπτοῦ ὕφους.

Ὅσον διὰ τὴν δῆθεν ἐπέμβασιν τοῦ Κόμητος Γκρέϋ, οἱ «Τάϊμς» παρατηροῦν ὅτι ἔσχε συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν διὰ τὰς θλιβερὰς συνεπείας πάσης διαφορᾶς μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι τὸ σπουδαιότερον, ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, καθότι ἐνδιαφέρει τοὺς ἐν τῷ μέλλοντι δεσμοὺς τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς φιλίας.

Ἡ διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 19 Φεβρουαρίου 1920 (π. ἡ.) προαγγελθεῖσα συναυλία τοῦ κ. Ι. Διανέλλου ἀναβάλλεται διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 29 Φεβρουαρίου.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Αἱ διάφοροι ἀνὰ τὴν Νῆσον Διοικήσεις ὥρισαν διαδοχικῶς τὰς ἡμερομηνίας καθ' ἃς θὰ προταθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι δημοτικοὶ Σύμβουλοι παρὰ τοῖς διαφόροις δήμοις τῆς Νήσου καὶ ὅπου ἤθελον προταθῇ πλείονες τοῦ νενομισμένου ἀριθμοῦ τούτων, ὁρίζεται ἡμέρα πρὸς ἐκλογὴν διὰ ψηφοφορίας, πρόκειται δὲ προτάσεις καὶ αἱ ἐκλογαὶ νὰ γένωνται ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου καθ' ἡμᾶς.

Αἱ προεκλογικαὶ ἐνέργειαι ἤρχισαν ἤδη εἴς τινας πόλεις καὶ δημοσιεύονται μάλιστα συνδυασμοὶ ὑποψηφίων δημοτ. συμβούλων, προτιθέμενοι ν' ὁμφισβητήσωσι τὰς ψήφους τῶν δημοτῶν. Εἴς τινας πόλεις πειρῶνται νὰ προσδώσωσιν εἰς τὰς προεκλογικὰς ἐνεργείας χαρακτῆρα δραματικὸν καὶ οἱ ἐξάρχοντες τούτων καθίστανται ἀστεῖοι. Κάπου, ἐπὶ παραδείγματος, παρουσιάζονται αὐτόκλητοι κηδεμόνες καὶ προστάται δῆθεν τῶν ἐργατικῶν τάξεων, καὶ μιμούμενοι τὴν σοσιαλιστικὴν καὶ βολσευικὴν κίνησιν ἄλλαχοῦ προσπαθοῦσι νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τὴν ὁμογενῆ κοινότητα μίση καὶ πάθη μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων, χωρὶς ν' ἀναλογίζωνται ὅτι οὐδαμοῦ παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι καὶ στοιχεῖα ἁπλᾶ δικαιολογοῦντα τοιαύτην δημαγωγίαν.

Ἡ προεκλογικὴ αὕτη κατεύθυνσις ἐμφαίνει ὅτι δὲν ἔχουσιν ἄλλα πραγματικὰ παράπονα κατὰ τῆς ὑφισταμένης δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὰ θλιβερὰ κοινωνικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τοιούτων κοινωνικῶν διαιρέσεων καὶ ἀντιπαθειῶν προσπαθοῦσι νὰ καταδημαγωγήσωσι τοὺς ἁπλοϊκωτέρους τῶν δημοτῶν καὶ ὑπεξαιρέσωσι τὰς ψήφους αὐτῶν. Τὸ Δημαρχεῖον οὔτε ἐργοστάσια, οὔτε σιδηροδρόμους, οὔτε ἄλλας τινὸς ἐπιχειρήσεις διαχειρίζεται, ὥστε νὰ ἐπηρεάζωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τὰς τύχας τῶν ἐργατῶν καὶ τοὺς ἐργοδότας. Ψιττακίζοντες ἢ μοχθηριάζοντες φέρουσιν ἀνὰ στόμα καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς γ

ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΝΔΟΞΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Τὰ πήραμε τὰ Γιάννενα

Τὰ πήραμε τὰ Γιάννενα, μάτια πολλὰ τὸ λένε,
μάτια γλυκὰ τὸ λένε ὅπου γελοῦν καὶ κλαῖνε.
Τὸ λὲν πουλιὰ τῶν Γρεβενῶν κ' ἀηδόνια τοῦ Μετσόβου
ποὺ τἄσκιαζεν ἡ παγωνιὰ κ' ἀνατριχίλα φοῦσου.
Τὸ λένε χτύποι καὶ βροντές, τὸ λένε κ' ἡ καμπάνες,
τὸ λένε κ' ἡ Γιανιώτισσες ποὺ ζοῦσαν χρόνια βόγγου
τὸ λένε κ' ἡ Σουλιώτισσες στὲς ράχες τοῦ Ζαλόγγου
τὰ πήραμε βροντοφωνεῖ τὸ κάθε παλληκάρι,
τὰ πήραμε βροντοφωνεῖ τοῦ Θρόνου τὸ βλαστάρι.
Σκορπίστε τὰ τραγούδια σας στὸ ἄπαλὸ ἀγέρι
νὰ νανουρίσουνε γλυκὰ τοῦ Θρόνου τὸ ἀστέρι.

Π. ΣΟΥΡΗΣ.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὀρθότατα ἔχει καθιερωθῆ εἰς πανηγυρισμὸν τοῦ θριάμβου τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ὑπὲρ τὸν ἕνα καὶ ἥμισυν αἰῶνα διαρκέσαντες δεινοὶ ἀγῶνες, οἵτινες καίτοι ἀπεσκόπουν εἰς μεγάλας καὶ σωτηρίους πολιτικὰς καὶ κοινὰς μεταρρυθμίσεις, χαρακτηρίζονται καὶ ἐν τῇ παραδόσει τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὡς ἀγῶνες τῆς εἰκονομαχίας.

Ἡ αὐτὴ συνεπῶς ἐπικρατεῖ καὶ σήμερον παρὰ τῷ ὀρθοδόξῳ κόσμῳ ἐντύπωσις περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀθοδοξίας, ὅτι δηλονότι αὕτη ἀνάγεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγ. εἰκόνων μόνον.

Ἡ πλάνη αὕτη δέον νὰ πολεμηθῇ ἐντελεχῶς διὰ τῆς ἐπ' ἐκκλησίας διδασκαλίας παρὰ τῷ πολλῷ τοῦ λαοῦ ἵνα κατανοηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ πολλῷ ὑψηλοτέρα καὶ ἁγιωτέρα σημασία τῆς ἑορτῆς τῆς ἁπλῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγ. εἰκόνων.

Ὅτι καὶ σήμερον τελεῖται λατρεία ἀντὶ ἁπλῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγ. εἰκόνων ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ὀρθοδόξου κόσμου καὶ ὅτι συμβαίνουσιν αἱ αὐταὶ καταχρήσεις περὶ ταῦτα, οἷαι αἱ προκαλέσασαι τὸν μακρὸν καὶ δεινὸν τῆς εἰκονομαχίας ἀγῶνα, εἶναι, δυστυχῶς, γεγονὸς ὑποβιβάζον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἄλλου, τοῦ κόσμου τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἥτις ἐντεῦθεν ἀναστηλώσασα τὰς ἁγίας εἰκόνας καθώρισε σαφῶς διαγράψασα τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐν τοῖς ναοῖς:

«Ὁρίζομεν οὖν ἀκριβείᾳ πάσῃ καὶ ἐμμελείᾳ παραπλησίως τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἀνατίθεσθαι τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας εἰκόνας ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις καὶ ἱεροῖς σκεύεσι, καὶ ἐπάθησι, τοίχοις τε καὶ σανίσιν, οἴκοις τε καὶ ὁδοῖς [ὅσῳ γὰρ συνεχῶς δι' εἰκονικῆς ἀνατυπώσεως ὁρῶνται, τοσοῦτον καὶ οἱ ταύτας θεώμενοι διανίστανται πρὸς τὴν τῶν πρωτοτύπων μνήμην τε καὶ πεποίθησιν] καὶ ταύταις ἀσπασμὸν καὶ τιμητικὴν προσκύνησιν ἀπονέμειν (οὐ μὲν τὴν κατὰ πίστιν ἡμῶν ἀληθινὴν λατρείαν, ἣ πρέπει μόνῃ τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλ' ὃν τρόπον τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῖς ἁγίοις Εὐαγγελίοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς ἀναθήμασι) καὶ θυμιάματων καὶ φώτων προαγωγὴν πρὸς τὴν τούτων τιμὴν ποιεῖσθαι, καθὼς καὶ τοῖς ἀρχαίοις εὐσεβέσιν εἴθισται, ἡ γὰρ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει καὶ ὁ προσκυνῶν τὴν εἰκονα προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τοῦ ἐγγραμένου τὴν ὑπόστασιν.»

Ὁ τόσον σαφὴς καὶ ὀρθὸς τῶν κανὼν ἃς ἀποστηθίζεται ὑπὸ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ ἃς ἑρμηνεύεται ἐπ' ἐκκλησίας ἀναλυτικώτατα διὰ τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ, ἵνα ἐκλείπωσι τόσαι καταχρήσεις περὶ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγ. εἰκόνων καὶ γένηται πνευματικωτέρα ἡ ἀντίληψις ἐν τούτῳ τοῦ πολλοῦ ὀρθοδόξου κόσμου.

ΑΛΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Γενικὴ Συνέλευσις

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τοῦ Λαϊκοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Καταναλώσεως Λευκωσίας εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 23)7 Μαρτίου 1920 καὶ ὥραν 2 μ. μ.

Θέματα:

Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—
Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Λευκωσία 17)1 Μαρτίου 1920.

(Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑΙ

Πουαγκαρὲ καὶ Δεσσανέλ.

Παρίσιοι, 18)5. (Χ).—Ὁ κ. Πουαγκαρὲ ἐγχειρίζων τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν κ. Δεσσανέλ, ἀφοῦ ἐξῆρε τὸν νέον Πρόεδρον εἶπεν εἰς αὐτόν: Κατὰ τὴν ἐπαιστείαν σας θὰ ἔχετε νὰ ἐξακολουθήσητε ἀδιακόπως τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δὲν φαίνεται ἡ Γερμανία πολὺ διατεθειμένη νὰ ἀπαλλαγῇ, νὰ προασπίσητε τὰς συμμαχίας μας, νὰ ἀναζωογονήσητε τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ νὰ διατηρῆτε τὴν Εἰρήνην.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ θὰ ἔχετε νὰ ἐπιβλέπετε ἐπὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐρημωθεισῶν περιφερειῶν. Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο σᾶς ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας εὐχάς μου καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν ἐμπνέει εἰς τὴν χώραν ὁ ζωηρὸς πατριωτισμός σας.

Ὁ κ. Δεσσανὲλ ἀπήντησεν: «Διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθῆκόν μου δὲν ἔχω εἰμὴ νὰ ἔχω προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῶν εὐγενῶν παραδειγμάτων σας, καθότι ἀντεπροσωπεύσατε τὴν Γαλλίαν μὲ θαυμάσιον πατριωτισμὸν κατὰ τὰς τραγικὰς ὥρας.

Βοηθούμενος ὑπὸ τῶν μεγάλων τούτων ἀναμνήσεων καὶ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Κοινοβουλίου, θὰ ἐργασθῶ ὁλοψύχως ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Γαλλίας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

—Οἱ Μπολσεβίκοι κατὰ τῆς Ρωμουνέας.

Λονδῖνον, 5)18. (Ι. Υ. Ρ.)—Ἀνακοινωθὲν τοῦ Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, λέγει ὅτι οἱ Μπολσεβίκοι ἐκέρδησαν ἔδαφος ἐπὶ τῆς νοτίου ὄχθης τοῦ Μανίτκ, ἀλλὰ βορειοδυτικώτερον οἱ Κοζάκοι τοῦ Δὸν ἐνίκησαν κατὰ κράτος τὸ ἱππικὸν τοῦ στρατηγοῦ Ντουμέγκο καὶ τὸ ἀπώθησαν πέραν τοῦ Δόν.

Λονδῖνον, 6)19. (Ρ.)—Ἡ ἐπίσημος καθ' ἑβδομάδα δημοσιευομένη σύνοψις ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς καταστάσεως λέγει:

«Ἡ Μπολσεβικικὴ ἐπίθεσις ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ βόρειον τῆς Ρωσσίας, ὅπου ἡ κατάστασις εἶναι σοβαρά. Οἱ ἐρυθροὶ κατέλαβον τὰς προκεχωρημένας ρωσσικὰς γραμμὰς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ὀνέγκα καὶ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ Βολόγδα ἰδίᾳ λόγῳ τῆς στασιάσεως ρωσσικοῦ συντάγματος, οὗτινος ὁ διοικητὴς καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἀξιωματικῶν ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων των ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 500 ἠυτομόλησαν πρὸς τοὺς ἐρυθρούς. Ἡ Κυβέρνησις τῆς βορείου Ρωσίας παρῃτήθη, καὶ παρέδωκε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν στρατηγὸν Μίλλερ. Οἱ Μπολσεβίκοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἐν Ὀδησσῷ συνέλαβον 200 ἀξιωματικοὺς καὶ 30 χιλ. ἀνδρῶν, κυριεύσαντες καὶ 100 τηλεβόλα. Οἱ Μπολσεβίκοι εἰσήγαγον τὴν βιομηχανικὴν καταναγκαστικὴν ὑπηρεσίαν, μετατρέψαντες τὰς παλαιὰς πολεμικὰς στρατιὰς εἰς ἐργατικάς. Ἐν Καζάν, Πέρμ, Μόσχᾳ, Τσερνίγκοφ κλπ. ἰδίᾳ ἕνεκα τῶν στάσεων.

—Ὁ ἐν Κ)πόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡνωμένου Τύπου» περιγράφει τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως ἐν Κριμαίᾳ: 10,000 πρόσωπα ἐν Σεβαστουπόλει ἀνυπομονοῦν νὰ φύγουν, ἐν ᾧ 11 χιλ. πρόσφυγες εἶχον ἀφιχθῆ ἐξ Ὀδησσοῦ. Ὁ τῦφος κάμνει θραῦσιν. Τὰ ἐν Σεβαστουπόλει συμμαχικὰ πολεμικὰ δὲν δύναται νὰ παραλάβωσιν τὸν πληθυσμόν, καθ' ὅσον δὲν ἔχουν λάβει ὁδηγίας παρὰ τῶν Κυβερνήσεών των, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχουν λιμένες ἱκανοὶ νὰ περιλάβουν τοὺς πρόσφυγας.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Δηλώσεις τοῦ κ. Νίττη.

Λονδῖνον 4)17.—Ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Νίττι ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου βαίνουν λίαν ἱκανοποιητικῶς καὶ ταχέως, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὸν διακανονισμὸν τοῦ Τουρκικοῦ. Ὁ κ. Νίττι ἀπέδωκε τοῦτο εἰς τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα συνεργασίας τῶν τριῶν πρωθυπουργῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἀδριατικὸν καὶ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐκ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ Δρος Οὐίλσων ὁ κ. Νίττι εἶπεν ὅτι οὐδόλως ἡ Ἰταλία θ' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς συζητήσεις, ἀφίνουσα τὸν διακανονισμὸν εἰς τὰς κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν.

Κω)πολις, 3)16.—Ὁ Μ. Βεζύρης μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, προτίθενται νὰ ἐκθέσουν αὐτοπροσώπως πρὸς τοὺς Συμμάχους τὴν ἐκ τῆς ἐπιβραδύνσεως τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν.

Λονδῖνον.—(Χαυᾶ). Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον συνεζήτησε σήμερον τὸ Τουρκικὸν ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις παρίστατο, ἐξέθηκε τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν.

Παρίσιοι, 5)18.—Τὸ Συνέδριον τοῦ Λονδίνου ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τὸν Βόσπορον καὶ τὰ Δαρδανέλλια ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχον. Προσεχῶς θὰ ὁρίσῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα θὰ προμηθεύωσι στρατεύματα κατοχῆς.

Τὸ Συνέδριον διώρισε τρεῖς ἐπιτροπὰς ἐντεταλμένας νὰ καθορίσωσιν ἡ μία τὰ σύνορα τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Κιλικίας, ἡ δευτέρα νὰ ἐξετάσῃ τὸ δημόσιον ὀθωμανικὸν χρέος καὶ τὰ τουρκικὰ οἰκονομικὰ καὶ ἡ τρίτη ν' ἀκούσῃ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν Σμύρνην.

Λονδῖνον, 6)19 (Χ.)—Ἀφ' ἑτέρου τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ νὰ συζητῆται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου. Οἱ κ. κ. Βενιζέλος καὶ Νίττι συνεσκέφθησαν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τούτου. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία φαίνεται κάμνουσα ἐπιφυλάξεις ἐπί τινων σημείων τὰ ὁποῖα ἐθεώρει λελυμένα, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ περὶ διατηρήσεως τῶν Τούρκων ἐν Κω)πόλει. Ἐν τούτοις, προσθέτει ὅτι οὐδεμία σοβαρὰ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Μιλλεράν. Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» καθορίζει ὅτι ἡ ἀστυνομία τῶν Στενῶν ἔχει ὀργανωθῇ θεωρητικῶς ὑπὸ τῶν δυνάμεων, αἵτινες θὰ ἔχουν τὴν διοίκησιν ἐναλλάξ.

Ἡ «Ματὲν» συνάγει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ πόλις τῆς Σμύρνης θὰ δοθῇ τελικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἔδαφος περιωρισμένον.

Λονδῖνον (Χ.) Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τῆς εἰρήνης ἀπεφάσισε χθὲς νὰ διορίσῃ στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ στρατηγοῦ Δ' Εσπεραὶ ἵνα ἐκπονήσῃ σχέδιον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους διεθνοῦς ἐλευθερίας οὐ μόνον τῶν Δαρδανελλίων ἀλλ' ἐπίσης καὶ τοῦ Βοσπόρου.

Λονδῖνον 7)20. Ἡ Λονδινεία ἐφημ. «*Daily Mail*» λέγει ὅτι βαθέως διήγερσε τὸ ὑπουργεῖον ἡ παράγραφος τοῦ σχεδίου τῆς Τουρκικῆς συνθήκης καθ' ἣν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Τούρκους νὰ παραμένωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ Φιλελεύθεροι βουλευταὶ σχεδὸν ὁμοθύμως ἀποκρούουσι τοιαύτην ἀποφασιν τελικήν.

10)23. Ἡ πλειονοψηφία τῆς Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης ἀντιτίθεται καὶ δύναται νὰ κληθῇ ὅπως ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασιν. Οἱ βουλευταὶ ὡσαύτως βαθέως συνεκινήθησαν κατὰ τῆς προτάσεως. Οὐδεὶς εὑρίσκεται ὑπερασπιστὴς παρ' οἱαδήποτε μερίδι τῆς Βουλῆς.

Ὁ Ρόβερτ Σῆσιλ μετὰ τοῦ Τόμας καὶ Ὀκκόνορ καὶ ἄλλων ζητοῦσι τὰς ὑπογραφὰς τῶν βουλευτῶν εἰς ὑπόμνημα πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, ἐπιμένον ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ νὰ παραμείνωσιν οἱ Τοῦρκοι ἐν Κ)πόλει.

7)20. Ἡ «*Daily Chronicles*» ἐξ Οὐάσιγκτων μανθάνει ὅτι ὁ Οὐίλσων προσδοκᾷ ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ προβῶσιν εἰς ὁριστικὴν διευθέτησιν τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος χωρὶς τῆς ἐπιδοκιμασίας του.

8)21. Ἡ «*Daily Mail*» λέγει ὅτι ὁ Κούρζων ἠγεῖται τῆς μερίδος ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν ἐξωσιν τῶν Τούρκων. Ὁ Μονταιγκιοῦ ὑποστηρίζει τὸν Λόυδ Τζώρτζ ὅπως ὁ Τοῦρκος παραμείνῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐὰν σωφρονῇ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Διὰ τοῦ Ρέουτερ).

[Ἀποκατασταθείσης τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφ. συγκοινωνίας τῆς Νήσου ἀπὸ τοῦ π. Σαββάτου ἐλήφθησαν τὰ ἑπόμενα τηλεγραφήματα].

Λονδῖνον 8)21 Φεβρ. (ἐπίσημον). Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐπανέλαβε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς συνθήκης. Σημαντικὴ πρόοδος ἐπετεύχθη καὶ ἐπουδάσθησαν προκαταρκτικαὶ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν προλειαίνουσαι τὸ ἔδαφος πρὸς σύναψιν τῆς συνθήκης.

Λονδῖνον 13)26 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἡ συζήτησις ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας ἐξήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον· ὁ Μακλὴν ἤρξατο τῆς συζητήσεως ἀναπτύξας τὰς μεγάλας ὑποχρεώσεις τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς τὰς Ἰνδίας· ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι ἡ Βρεττανία οὐδεμίαν ἔχει πρὸς τοὺς Τούρκους ὑποχρέωσιν οἵτινες κατῆλθον εἰς τὸν πόλεμον ἄνευ προκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Βρετανίας. Περιέγραψε τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς τὴν ἑστίαν τῶν μηχανορραφιῶν τὴν προκαλέσασαν τὸν πόλεμον, τὴν πηγὴν τῶν σφαγῶν καὶ δηώσεων καὶ ὅτι ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἀφιθῶσιν ἐν αὐτῇ θὰ ἀποβῇ καὶ πάλιν ἡ ἑστία τῆς διαταράξεως τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὁ Λόυδ Τζόρτζ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς εἰρήνης Συνδιάσκεψις μετὰ προσοχῆς ἐξέτασε τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς δυσκολίας, ἐμπόδια καὶ κινδύνους. Μετὰ τὴν μελέτην ὅλων αὐτῶν ἡ Συνδιάσκεψις κατέληξεν εἰς τὴν λυπηροτάτην ἀπόφασιν νὰ διατηρήσῃ τοὺς Τούρκους ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὰς προηγουμένας ὑπ' αὐτοῦ δοθείσας ὑποσχέσεις καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐστήριξαν τὴν συζήτησιν, ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι ἡ πρώτη ὑποσχεσις ἤτις ἦτο ὅτι θὰ ἐτίθετο ἄλλος φύλαξ ἐπὶ τῶν στενῶν καὶ τοῦ Βοσπόρου θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα. (χειροκροτήματα.) Ἡ δευτέρα ὑπόσχεσις ἡ γενομένη ἐν τῷ λόγῳ του τὸν Ἰανουάριον 1918 μετὰ πλήρη συνεννόησιν καὶ συγκατάθεσιν ὅλων τῶν Συμμάχων ἦτο ὅτι ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν θὰ διετηρεῖτο, ἀλλ' ὅτι ἡ διάβασις πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν Μαύρην θάλασσαν ἤθελε διεθνοποιηθῇ καὶ οὐδετεροποιηθῇ, ἐπίσης ὅτι ἡ Ἀραβία, Ἀρμενία, Μεσοποταμία, Συρία καὶ Παλαιστίνη θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ ἀναγνωρισθῶσι ὡς αὐτοτελεῖς ἐθνότητες. Ἡ δήλωσις αὕτη ἦτο σαφὴς καὶ τὸ ἄμισον αὐτῆς ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ἡ στρατολογία ἐν Ἰνδίαις ἐξακολούθησεν ὁμαλῶς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ ἐν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον ἐστρατολογήθη. Ἡ Βρεττανία δὲν θὰ ἠδύνατο ἄνευ αὐτῆς τῆς βοηθείας νὰ κατακτήσῃ τὴν Τουρκίαν, καὶ οὐδὲν θὰ ἐζημίου τὴν Βρεττανικὴν ἰσχὺν τόσον ὅσον τὸ αἴσθημα ὅτι ἐμπιστοσύνη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πρὸς τὸν Βρεττανικὸν λόγον (χειροκροτήματα).

Ἐξακολουθῶν ὁ Λόυδ Τζώρτζ ἐδήλωσεν ὅτι ὅταν δημοσιευθῶσιν οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης οὐδεὶς φόβος τῆς Τουρκίας, ἐὰν ἀπίμενε τις, δὲν θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι αὐτὴ ἀρκούντως ἐτιμωρήθη διὰ τὰ ἀνοσιουργήματά της. Θὰ στερηθῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ πρωτεύουσά της θὰ εὑρίσκεται ὑπὸ τὰ τηλεβόλα τῶν Συμμάχων, ἄνευ στρατοῦ, στόλου καὶ χρήματος.

Ἡ φύλαξις τῶν Στενῶν εἶνε σπουδαία καθότι σχετίζεται μὲ τὴν προστασίαν τῶν μειονοτήτων, ἡ δὲ Τουρκία δὲν θὰ συμμετάσχῃ ποσῶς τῆς τοιαύτης ἐπιτηρήσεως· τὰ φρούρια θὰ ἀφοπλισθῶσιν ἡ δὲ Τουρκία δὲν θὰ διατηρῇ στρατὸν ἐγγὺς τῶν στενῶν. Οἱ σύμμαχοι θὰ διατηρήσωσι φρουρὰς εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ὅπου μικραὶ δυνάμεις θὰ ἦσαν ἐπαρκεῖς.

Ἐξακολουθῶν ὁ Λόυδ Τζόρτζ τὸς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος δηλώσεις του εἶπε:

Μία ἄλλη λύσις ἦτο νὰ ἐγκαθιδρυθῇ διεθνὴς κυβέρνησις ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ἐδοχώρας· τοιαύτη λύσις θὰ ἦτο μειονεκτική, οἱαδήποτε κυβέρνησις καὶ ἂν ἐξελέγετο.

Μία τῶν δυσκολιῶν ἦτο ἡ στάσις τῆς Ρωσσίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἤλπιζον ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἀνελάμβανε τὴν κηδεμονίαν τῶν Ἀρμενίων καὶ αὐτῆς ἀκμὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν ἐπὶ τῆς Ἀμερικῆς δι' οἱανδήποτε διευθέτησιν.

Ὡς πρὸς τὴν διεθνῆ προστασίαν τῶν μειονοτήτων ὁ Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Μακλὴν προέτεινε τὴν μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διέτασσε σφαγὰς εἰς μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ὀργανώσῃ αὐτάς. Θὰ ἦτο λοιπὸν μεγαλειτέρα ἡ ἀσφάλεια τῶν Ἀρμενίων ἂν ἐγνώριζον ὅτι τυγχάνουσι τῆς προστασίας τοῦ Βρετανικοῦ στόλου. Ἐὰν ὁ Σουλτάνος ἔζη ἐν Ἰκονίῳ θὰ περιεστοιχίζετο ὑπὸ φανατικοῦ πληθυσμοῦ χωρὶς νὰ ἔχῃ γνῶσιν τῶν τοῦ λοιποῦ κόσμου, οἱ δὲ Σύμμαχοι θὰ ἐστεροῦντο τῆς κηδεμονίας ἐπὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης, καὶ τοῦτο θὰ ἔδιδεν εἰς αὐτὸν πραγματικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης πᾶσα φροντὶς ἐλήφθη ὅπως αἱ μειονότητες αἱ ὁποῖαι τόσον ὑπέφερον εἰς τὸ παρελθὸν τύχωσι πάσης προστασίας οὐχὶ ἐν ἀνταλλαγῇ διακοινώσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς συναισθήσεως ὅτι οἱ διῶκται των ὑπογράφουσι τὴν ἰδίαν των καταδίκην ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν Βρετανικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἰταλικῶν τηλεβόλων (χειροκροτήματα).

Ὁ Ρόβερτ Σέσιλ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀντετίθετο εἰς τὴν παραμονὴν τοῦ Σουλτάνου ἀλλ' εἰς τὴν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, πρῶτον διότι ἦτο συνέχοχος εἰς τὰ μεγαλείτερα καὶ φρικωδέστερα ἐγκλήματα τῆς ἱστορίας, δεύτερον, διότι ὑπῆρξε τὸ θέατρον παντὸς ἀνηθίκου ραδιούργου Εὐρωπαίου καὶ θὰ ἐξηκολούθει καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐὰν παρέμενεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Τούρκων καὶ, συνηγόρησεν ὅπως ἀπαιτηθῇ ἡ ὑπὸ τῆς Κοινων/ας τῶν Ἐθνῶν κηδεμονία ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. Παρεκάλεσε τὸν Πρωθυπουργὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν μετατροπὴν τῆς ἀποφάσεως καὶ διαγραφὴν ἐκ τῆς συνθήκης.

Κω)πολις. 22 Φεβρ. Ἡ πρώτη θωρηκτὴ μοῖρα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀντιναυάρχου Φρημάντλ ἔφθασε ταύτην τὴν πρωΐαν συνοδευομένη ὑπὸ τεσσάρων ἀντιτορπιλλικῶν· αὕτη εἶνε ἡ ἐπιβλητικωτέρα ναυτικὴ ἐπίδειξις ἐξ ὅσων ἐγένοντο ποτὲ ἐν Βοσπόρῳ. Τινὲς σχετίζουσι τὴν ἐπίσκεψιν μὲ τὴν σημερινὴν κρίσιμον κατάστασιν ἐν Τουρκίᾳ.

Κω)πολις 23 Φεβρ. Αἱ ὑπὸ τῶν Ἀρμενοτῶν ἀνακοινώσεις περὶ παραμονῆς τῶν Τούρκων ἐν Κω)πόλει ἐνεποίησαν μεγάλην αἴσθησιν παρὰ τῇ Πύλῃ. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσε τοῦτο εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ συνέστησε τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς πρόληψιν ἐπιθέσεων κατὰ τῶν μὴ Μωαμεθανῶν καθότι τοῦτο θὰ ἦτο ἐπιζήμιον εἰς τὰ Τουρκικὰ συμφέροντα.

Λονδῖνον 25 Φεβρ. Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως μὴ ἀνακοινώνῃ τὰς προσωρινῶς λαμβανομένας ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν Τουρκικὴν εἰρήνην μέχρι τῆς ἀνακοινώσεως τῆς πλήρους διευθετήσεως. Προσδοκᾶται ὅτι αἱ παροῦσαι συνδιασκέψεις θὰ τερματισθῶσι περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος καὶ ἐλπίζεται ὅτι κατ' ἀρχὴν θὰ διευθετηθῇ καὶ ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκη πρὸ τῆς διαλύσεως· ἂν ὅμως παραστῇ ἀνάγκη, ἡ διευθέτησις τῶν λεπτομερειῶν θὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πρέσβεων.

Λονδῖνον 26 Φεβρ. Κατὰ ραδιοτηλεγράφημα ἐκ Μόσχας τὰ Σόβιετ ἀπέστειλαν διακοινώσεις πρὸς τὴν Ἀμερικὴν, Ἱσπανίαν καὶ Ρωμουνίαν προτείνοντα εἰρήνην.

Οὐάσιγκτων. Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ ζητήματος ἀλληλογραφία, ἥτις ἐδημοσιεύθη, ἀποκαλύπτει ὅτι τὸ ὑπόμνημα τὸ ὑπογραφὲν ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Βρετανίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔδιδεν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸν ἔλεγχον ἐπὶ 300,000 Γιουγκοσλάβων κατοικούντων ἐδάφη πέραν τῶν Αὐστριακῶν συνόρων